

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Macák Dolejšovou v právní věci

navrhovatele: **A. K.**, narozen xxx
bytem xxx, Slovenská republika
zastoupen Mgr. Danou Holcman, advokátkou
sídlem Doudlebská 1699/5, Praha - Nusle

za účasti: **MONETA Money Bank, a.s.**, IČ 25672720
sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 00 Praha 4
zastoupen JUDr. Karlem Muzikářem, advokátem
Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1

o neplatnost usnesení ze dne 25. 4. 2018

takto:

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení přijatých na valné hromadě účastníka, konané dne 25. 4. 2018 pod body č. 1, 2, 6, 7, 8 a 9 **se zamítá**.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkovi na náhradě nákladů řízení částku 57 596 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Návrhem ze dne 23. 7. 2018 se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka ze dne 25. 4. 2018 konané od 10:00 (**dále i jako „Valná hromada“**) s ohledem na to, že se dané valné hromady zúčastnili akcionáři Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited a J. P. Morgan Multi Income Fund (**dále i souhrnně jako „JPS“**), kteří disponovali celkem 23% na základním kapitálu účastníka. Valná hromada byla prohlášena za usnášeníschopnou, jelikož byli celkem přítomni akcionáři s podílem 56,14% na základním kapitálu společnosti (účastníka). Navrhovatel má však za to, že výše uvedené společnosti JPS jednaly ve shodě a to za situace, kdy jejich účast na účastníkovi přesáhla 20%, a to za situace, kdy nenahlásily České národní bance (**dále i jako „ČNB“**) nabytí účasti nad 20% dle § 20 odst. 3 písm. b) zákona č. 92/1992 Sb., o bankách, **ve znění do 2. 3. 2020 (dále i jako „z. b.“**, tento zákon v jiném znění než do 2. 3. 2020 nebude zkratkou „z. b.“ označován), čímž nemohli vykonávat hlasovací práva, jelikož by je vykonávali v rozporu s dobrými mravy. Rovněž došlo k porušení § 122 odst. 1 a 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (**dále i jako „z. p. k. t.“**), dle kterého rovněž nemohly vykonávat hlasovací práva v souladu s § 122 odst. 6 z. p. k. t. Valná hromada tak nebyla usnášeníschopná, neboť z celkového počtu akcionářů majícího podíl ve výši 56,14% nemohlo 23% akcionářů vykonávat své hlasovací právo. Účast na valné hromadě tak činila 33,14% a valná hromada byla neusnášeníschopná, a to od počátku a v celém svém průběhu. Navrhovatel uvádí, že ohledně tohoto byl na valné hromadě vznesen protest ze strany akcionáře označeného pod číslem 182 – pana I. S.. Navrhovatel sám se valné hromady neúčastnil, a to ani v zastoupení. Svou nepřítomnost na valné hromadě odůvodnil momentálním špatným zdravotním stavem, který prokazoval lékařskou zprávou. Nemohl se zúčastnit valné hromady, jelikož byl dne 24. 4. 2018 u lékaře, a ten mu doporučil přísný klidový režim na lůžku bez vycházek.

2. Navrhovatel uvádí, že neměl jinou možnost než podat návrh na vyslovení neplatnosti valné hromady účastníka ze dne 25. 4. 2018, aby si mohl být jist, že navrhovatel má řádně schválenou účetní závěrku. Hlasovací právo je sistováno do doby splnění oznamovací povinnosti dle zákona o bankách. Navrhovatel se tedy domáhá vyslovení neplatnosti valné hromady kvůli její neusnášeníšchopnosti z důvodu, že byly do kvora pro usnášeníšchopnost započítány i hlasy, které byly sistovány z důvodu nezískání souhlasu ČNB s nabytím kvalifikované účasti dle zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu.
3. Dále navrhovatel tvrdí, dané osoby jednají ve shodě a že pro prokázání, zda skutečně byly pokyny pro hlasování domnělým custodiánům – společností JPS předány, je nutno požadovat po společnostech předložení konkrétních hlasovacích pokynů, které pro hlasování od svých klientů obdržely.
4. Navrhovatel zdůraznil, že pro sistaci hlasovacího práva dle § 20 odst. 13 z. b. není zapotřebí rozhodnutí České národní banky, a to zejména s ohledem na § 20a z. b., který upravuje pozastavení určitých akcionářských práv. Sistace hlasovacího práva nastává dle § 20 odst. 13 z. b. ze zákona automaticky bez ingerence ČNB. Schvalování seznamu akcionářů ze strany ČNB před konáním valné hromady nelze brát jako dostatečnou kontrolu toho, zda zde je nebo není kvalifikovaná účast, neboť Českou národní bankou je přezkoumáván formulář pouze co do jeho úplnosti a nikoliv co do věcné správnosti. Nadto ČNB o schválení seznamu akcionářů nevede žádné správní řízení a nevydává o tom žádné rozhodnutí. Pokud by interpretace § 20 odst. 13 z. b. měla vyznít tak, že pro sistaci hlasů je zapotřebí rozhodnutí ČNB, pak by nebylo možné se jakýmkoliv způsobem domoci nápravy a to ani ve správním řízení ani u soudu. Dle názoru navrhovatele si soud sám musí posoudit otázku, zda byla práva na Valné hromadě účastníka sistována, a to jako otázku předběžnou.
5. Účastník má za to, usnesení na napadené valné hromadě byla přijata v souladu se zákonem a dobrými mravy, neboť:
 - a. Seznam všech akcionářů byl předem schválen ČNB v souladu s § 20a odst. 3 z. b. Je zakázáno konat valnou hromadu bez daného souhlasu ČNB dle § 20a odst. 5 z. b. Nadto banka nesmí na valné hromadě připustit účast osob označených ČNB v jejím vyjádření (viz § 20a odst. 4 z. b.). ČNB má tak možnost dopředu zakázat přítomnost určité osoby na valné hromadě. Tento seznam zaslal účastník ČNB dne 25. 4. 2018, v tomto byly uvedeny všechny osoby JPS. ČNB následně dne 23. 4. 2018 vydala následující souhlasné rozhodnutí podle § 20a odst. 3 z. b., kterým účast všech akcionářů na valné hromadě schválila.
 - b. Tímto řízením nelze nahrazovat dozorovou pravomoc ČNB a dovozovat údajné spáchání přestupku ze strany třetích osob nezúčastněných na řízení. Vůči těmto osobám se uplatní presumpce neviny. Účastník tak odkazuje na § 36c z. b. a § 163 z. p. k. t. a poukazuje na to, že navrhovatel svými spekulacemi dovozuje spáchání přestupku ze strany třetích osob, kdy rozhodnutí o těchto sankcích náleží pouze ČNB. Ve sbírce sankčních rozhodnutí České národní banky však není uvedeno ke dni konání valné hromady, že by zde bylo rozhodnutí o přestupku vůči osobám JPS. Naopak účast osob na valné hromadě byla ČNB výslovně schválena (viz výše ad a. argumentace účastníka). Účastník zároveň odkazuje na presumpci neviny, kdy pokud není rozhodnuto o spáchání přestupku, pak se musí na účastníky hledět, jako by ho nespáchali. Z důvodové zprávy k zákonu o podnikání na kapitálovém trhu, konkrétně k ustanovení § 122 z. p. k. t. pak vyplývá, že sankce zákazu výkonu hlasovacího práva je sankcí toliko za spáchání přestupku spočívajícího v nesplnění informační povinnosti podle § 122 odst. 6 z. p. k. t. Civilní soud rovněž nemůže vyvozovat z určitých skutečností důsledky stanovené trestním nebo správním právem.

- c. Povaha návrhu je šikanózní. Navrhovatel je součástí skupiny Arca Capital, která dlouhodobě činí nepřátelské kroky proti účastníkovi. V nedávné době byla jedna z těchto věcí vedená u Městského soudu pod sp. zn. 6 Cm 20/2017 zamítnuta, kdy byla sporována platnost kupní smlouvy ohledně Nové Agrobanky, části podniku Agrobanka Praha, a.s. ze dne 22. 6. 1998. Navrhovatel podává návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady po každé valné hromadě. V tomto konkrétním případě pak podal na valné hromadě písemný protest v češtině akcionář Iuri S., který vlastní pouze 100 ks akcií (nabytých krátce před valnou hromadou), bydlí na Ukrajině a během valné hromady se s nikým nemohl dorozumět česky. Dle účastníka je tak patrné, že daný protest byl napsán někým jiným. Pan S. nabyl své akcie zároveň s právníkem ukrajinské větve Arca Capital, A.em B.em, který rovněž vlastnil 100 ks akcií účastníka a má bydliště stejné jako pan S.. Rovněž před valnou hromadou nabyla 20 ks akcií účastníka spolu s výše uvedenými osobami společnost PERRY MEDIA s.r.o., tato společnost patří do skupiny „PERRY GROUP“ v nichž vedle J. G. vystupuje právě i navrhovatel – pan K.. Na žádost společnosti Arca Capital Bohemia, a.s. (podepsané navrhovatelem) zaslal účastník listinu akcionářů přítomných na valné hromadě. Pokud tak navrhovatel tvrdí, že svůj návrh podal až po seznámení se s údaji z listiny přítomných, pak to bylo zjevně poté, co mu daná listina byla poskytnuta ze strany skupiny Arca Capital. Protest podaný panem S.em tak účastník považuje za neurčitý a tím pádem za neplatný.
- d. Porušení povinností podle zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu nezpůsobuje dle účastníka nemožnost výkonu hlasovacích práv v uváženém rozsahu a z § 412 odst. 2 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (**dále i jako „z. o. k.“**) nevyplývá, že by nesplnění veřejnoprávní povinnosti mělo za následek nemožnost výkonu hlasovacích práv. Pokud by totiž nedošlo k získání souhlasu České národní banky při dosažení hranice 20%, pak by nebylo možné vykonávat hlasovací práva toliko přesahující 20% a nikoliv všechna (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 2964/2007). Pokud by tak měly mít dané osoby celkem 23% podíl na hlasovacích právech, pak by nemohly vykonávat hlasovací právo pouze ke 3% hlasů a mohly vykonávat právo ve zbylých 20%, což by nezpůsobilo neplatnost daného rozhodnutí valné hromady. V § 412 z. o. k. je pak uvedeno, že pro posuzování schopnosti valné hromady se usnášet se nepřihlíží, pokud nelze hlasovací právo vykonávat podle tohoto zákona nebo stanov. Z toho vyvozuje účastník, že dané limity dle ostatních zákonů nemohou způsobit neuskášení schopnost valné hromady dle zákona o obchodních korporacích.
- e. Rovněž navrhovatel netvrdí nic, v rámci čeho by bylo možné učinit závěr o tom, že by kterákoliv z jím uváděných osob porušila zákon. Ustanovení, na která odkazuje navrhovatel, je nutné vnímat v jiném kontextu. Česká národní banka seznam akcionářů schválila a těžko by k tomu došlo, pokud by zde bylo porušení daného limitu.
- f. Platnost usnesení Valné hromady nelze zpochybňovat rovněž z důvodů uvedených v § 260 o. z., jelikož všechna napadená usnesení byla v pořádku a přijata platně a to vždy více než 98% přítomných akcionářů. Proto nelze vyslovit neplatnost předmětných usnesení s ohledem na § 260 o. z.
- g. Zákon o bankách je správněprávním předpisem, nemůže tak ovlivnit neplatnosti usnesení valné hromady dle soukromého práva (zákona o obchodních korporacích a občanského zákoníku). Z § 20 odst. 13 z. b. a § 20a odst. 1 z. b. platí, že Česká národní banka pozastavuje výkon hlasovacích práv svým rozhodnutím a sistace hlasovacích práv tak nenastává ze zákona. Daná hlasovací práva sistována ze strany České národní banky nebyla.

- h. Za Chase Nominees Limited bylo hlasováno částečně akciemi pro usnesení, částečně proti a část akcií vůbec nehlasovala. Chase Nominees Limited je držitelem akcií pro jiné osoby, které mohou mít různé názory na hlasování.
- i. Akcie v držbě výše uvedených subjektů jsou v jejich držení převyšujícím 20% dle Centrálního depozitáře cenných papírů již od roku 2016 a vždy Česká národní banka schválila seznam akcionářů. Z prostého zápisu v Centrálním depozitáři cenných papírů nelze dovodit, zdali je překročena hranice kvalifikované účasti na bance či nikoliv.
- j. Je povinností akcionáře se zúčastnit valné hromady osobně či v zastoupení proto, aby mohl činit protesty (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 5943/2016). Není pravdou, že by se nemohl navrhovatel zúčastnit valné hromady osobně nebo v zastoupení, jelikož i přes lékařské potvrzení, ze kterého vyplývalo, že navrhovatel nemohl cestovat ve dnech 24. až 25. 4. 2018 do Prahy na valnou hromadu a byl mu doporučen přísný klidový režim bez vycházek, tak hned 26. 4. 2018 sám vedl prezentaci v Bratislavě a dne 28. 4. 2019 se zúčastnil tenisového turnaje a 1. 5. 2018 cyklistického tréninku. Nadto se valné hromady zúčastnil blízký přítel navrhovatele, a to pan J. G. za společnost PERRY MEDIA s.r.o.

I. Zákonná ustanovení

- 6. Dle § 20 odst. 3 z. b. osoba nebo osoby jednající ve shodě musejí mít souhlas České národní banky
 - a) k nabytí kvalifikované účasti na bance,
 - b) ke zvýšení kvalifikované účasti na bance tak, že dosáhne nebo překročí 20 %, 30 % nebo 50 %, nebo
 - c) k tomu, aby se staly osobami ovládajícími banku,
 a to i v případě, že tyto osoby hlasovací práva spojená s takto nabytou účastí na bance nevykonávají; nevykonáváním hlasovacích práv nedochází ke změně podílu na hlasovacích právech těchto ani jiných osob.
- 7. Dle § 20 odst. 13 z. b. nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti na bance nebo její ovládnutí bez předchozího souhlasu České národní banky nemá za následek neplatnost právního jednání, na základě kterého k těmto změnám v účastech na bance došlo, avšak **hlasovací práva spojená s takto nabytou účastí nesmějí být vykonávána**, a to do doby udělení tohoto souhlasu.
- 8. Dle § 17 odst. 5 z. b. pro účely výpočtu kvalifikované účasti na bance se započítávají i podíly na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech,
 - a) kterými disponuje jiná osoba, která jedná ve shodě s osobou uvedenou v § 20 odst. 3,
 - b) se kterými má osoba uvedená v § 20 odst. 3 možnost dočasně disponovat za protiplnění,
 - c) které byly osobě uvedené v § 20 odst. 3 poskytnuty jako zajištění, pokud tato osoba uveřejní prohlášení, že bude tato hlasovací práva vykonávat,
 - d) ke kterým má osoba uvedená v § 20 odst. 3 doživotní užívací právo,
 - e) kterými disponuje ve smyslu písmen a) až d) osoba ovládaná osobou uvedenou v § 20 odst. 3,
 - f) které osoba uvedená v § 20 odst. 3 spravuje, obhospodařuje nebo jsou u ní uloženy, **jestliže jí nebyly vlastníkem uděleny zvláštní pokyny týkající se hlasování**,
 - g) které má možnost svým jménem na účet osoby uvedené v § 20 odst. 3 vykonávat jiná osoba, nebo

- h) která jsou vykonávána osobou uvedenou v § 20 odst. 3 na základě plné moci, může-li tato práva vykonávat podle svého uvážení a jestliže jí nebyly zmocnitelem uděleny žádné zvláštní pokyny týkající se hlasování.
9. Dle § 122 odst. 1 z. p. k. t. osoba, která dosáhne nebo překročí podíl na všech hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) ve výši 1 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 500000000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 3 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 100000000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 40 %, 50 % nebo 75 %, nebo sníží svůj podíl na všech hlasovacích právech pod tyto hranice, oznámí tuto skutečnost emitentovi a České národní bance. Toto oznámení lze učinit v jazyce anglickém. Povinnost podle věty první má také osoba, která disponuje podílem podle věty první na hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) v okamžiku, kdy jsou jím vydávány akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl na tomto emitentovi poprvé přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu.
10. Dle § 122 odst. 6 z. k. p. t. nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v odstavci 1 nemá za následek neplatnost právního jednání, na základě kterého došlo k nabytí nebo zvýšení účasti na emitentovi, avšak **hlasovací práva spojená s takto nabytou účastí nesmějí být vykonávána**, a to do doby splnění oznamovací povinnosti.
11. Dle § 122 odst. 2 z. k. p. t. pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 se do podílu na všech hlasovacích právech emitenta započítají i hlasovací práva z investičních nástrojů,
- kterými disponuje jiná osoba, která jedná ve shodě s osobou uvedenou v odstavci 1,
 - která má osoba uvedená v odstavci 1 možnost dočasně vykonávat na základě úplatné smlouvy,
 - které byly osobě uvedené v odstavci 1 poskytnuty jako zajištění, pokud tato osoba uveřejní prohlášení, že bude tato hlasovací práva vykonávat,
 - ke kterým má osoba uvedená v odstavci 1 doživotní užívací právo,
 - které osoba uvedená v odstavci 1 spravuje, obhospodaruje nebo jsou u ní uloženy, **jestliže jí nebyly vlastníkem uděleny zvláštní pokyny týkající se hlasování**,
 - která má možnost svým jménem na účet osoby uvedené v odstavci 1 vykonávat jiná osoba,
 - která jsou vykonávána osobou uvedenou v odstavci 1 na základě plné moci, může-li tato práva vykonávat podle svého uvážení a jestliže jí nebyly zmocnitelem uděleny žádné zvláštní pokyny týkající se hlasování,
 - z nichž na základě smlouvy osobě uvedené v odstavci 1 svědčí právo nabýt, nebo právo rozhodnout se, zda nabude, akcie nebo obdobné cenné papíry s hlasovacími právy, nebo
 - které nesplňují podmínky podle písmene h), které se vztahují k akciím splňujícím podmínky podle písmene h), a které mají ekonomický účinek podobný jako v případě investičních nástrojů splňujících podmínky podle písmene h), bez ohledu na skutečnost, zda zakládají nárok na vypořádání dodáním věci, k níž se jejich hodnota vztahuje, nebo na vypořádání v penězích.
12. Dle § 78 odst. 1 z. o. k. jednáním ve shodě je jednání dvou nebo více osob nakládajících hlasovacími právy za účelem ovlivnění, ovládnutí nebo jednotného řízení obchodní korporace. Osoby jednající ve shodě plní své povinnosti z toho vyplývající společně a nerozdílně.
13. Dle § 78 odst. 2 z. o. k. má se za to, že osobami jednajícími ve shodě jsou

- a) právnická osoba a člen jejího statutárního orgánu, osoby v jeho přímé působnosti, člen kontrolního orgánu, likvidátor, insolvenční správce a další správci podle jiného právního předpisu, nucený správce,
- b) ovládající osoba a jí ovládané osoby,
- c) vlivné a ovlivněné osoby,
- d) společnost s ručením omezeným a její společníci nebo pouze její společníci,
- e) veřejná obchodní společnost a její společníci nebo pouze její společníci,
- f) komanditní společnost a její komplementáři nebo pouze její komplementáři,
- g) osoby blízké podle občanského zákoníku,
- h) investiční společnost a jí obhospodařovaný investiční fond či penzijní fond nebo pouze jí obhospodařované fondy, nebo
- i) osoby, které uzavřely dohodu o výkonu hlasovacích práv.

14. Dle § 412 odst. 1 z. o. k. valná hromada je schopna se usnášet, pokud jsou přítomni akcionáři vlastníci akcie, jejichž jmenovitá hodnota nebo počet přesahuje 30 % základního kapitálu, ledaže stanovy určí jinak.
15. Dle § 412 odst. 2 z. o. k. při posuzování schopnosti valné hromady se usnášet se nepřihlíží k akciím nebo vydaným zatímním listům, s nimiž není spojeno hlasovací právo, nebo pokud nelze hlasovací právo **podle tohoto zákona** nebo stanov vykonávat; to neplatí, nabudou-li tyto dočasně hlasovacího práva.
16. Dle § 428 z. o. k. každý akcionář, člen představenstva, dozorčí rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami.
17. Dle § 424 odst. 1 z. o. k. neplatnosti usnesení valné hromady se akcionář nemůže dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán **protest**, ledaže nebyl podaný protest zapsán chybou zapisovatele nebo předsedy valné hromady nebo navrhovatel nebyl na valné hromadě přítomen, případně důvody pro neplatnost usnesení valné hromady nebylo možné na této valné hromadě zjistit.
18. Dle čl. 9 odstavce 1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady **2004/109/ES** ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (STT), domovský členský stát zajistí, aby v případě, že akcionář nabude nebo pozbude akcie emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu a jsou s nimi spojena hlasovací práva, oznámil tento akcionář emitentovi podíl na hlasovacích právech emitenta, který tento akcionář drží v důsledku nabytí nebo pozbytí v případě, že tento podíl dosáhne, přesáhne nebo klesne pod prahové hodnoty 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % a 75 %. Hlasovací práva se vypočítají na základě všech akcií, s nimiž jsou hlasovací práva spojena i v případě, že je jejich výkon pozastaven. Kromě toho se tato informace uvede rovněž ve vztahu ke všem akciím stejné třídy, s nimiž jsou spojena hlasovací práva.
19. Dle čl. 9 odstavce 4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady **2004/109/ES** ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (STT), tento článek se nevztahuje na akcie nabyté za výhradním účelem zúčtování a vypořádání v obvyklém krátkém vypořádacím cyklu, ani na správce držící akcie v rámci své funkce správce,

pokud tito správci mohou vykonávat hlasovací práva spojená s těmito akciemi pouze podle příkazů daných písemně nebo elektronickými prostředky.

20. Dle čl. 22 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (**CRD IV**), členské státy stanoví, že každá fyzická či právnická osoba nebo takové osoby jednající ve vzájemné shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí přímo nebo nepřímo nabýt kvalifikovanou účast v úvěrové instituci nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit, což by vedlo k tomu, že by podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, dosáhl jedné z prahových hodnot 20 %, 30 % nebo 50 % nebo ji překročil nebo že by se úvěrová instituce stala jejich dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to musí písemně a v předstihu před tímto nabytím oznámit příslušným orgánům dané úvěrové instituce, ve které zamýšlejí nabýt nebo zvýšit kvalifikovanou účast, a uvést výši své zamýšlené účasti a příslušné informace jak je upřesněno v souladu s čl. 23 odst. 4. Členské státy nemají povinnost uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.
21. Dle čl. 27 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (**CRD IV**), při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast uvedená v článcích 22, 25 a 26, se zohledňují hlasovací práva uvedená v článcích 9, 10 a 11 směrnice **2004/109/ES** a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.
- Při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast uvedená v článku 26, nezohledňují členské státy hlasovací práva ani podíly, které instituce případně drží v důsledku upsání finančních nástrojů nebo umístění finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, zahrnutého v příloze I oddílu A bodě 6 směrnice 2004/39/ES, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.
22. Dle čl. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (**CRD IV**), tato směrnice stanoví pravidla týkající se:
- a) přístupu k činnosti úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen společně „instituce“);
 - b) pravomocí dohledu a nástrojů obezřetnostního dohledu nad institucemi příslušnými orgány;
 - c) obezřetnostního dohledu nad institucemi příslušnými orgány způsobem, který odpovídá pravidlům stanoveným v nařízení (EU) č. 575/2013;
 - d) požadavků na zveřejňování informací pro příslušné orgány zodpovědné za obezřetnostní regulaci a dohled nad institucemi.
23. Dle čl. 3 odst. 1 bod 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (**CRD IV**), pro účely této směrnice se rozumí „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

24. Dle čl. 4 odst. 1 bod 1 Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. **575/2013** ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (**CRR**), pro účely tohoto nařízení se rozumí „úvěrovou institucí“ podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet.
25. Dle čl. 66 odst. 2 písm. f) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (**CRD IV**), členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 **správní sankce** a jiná správní opatření, která lze použít, zahrnovala alespoň pozastavení hlasovacích práv akcionáře nebo akcionářů odpovědných za porušení uvedená v odstavci 1.
26. Dle čl. 15 Nařízení Rady (EU) č. **1024/2013** ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (ECBD), 1. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. c), veškerá oznámení nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci usazené v zúčastněném členském státě nebo veškeré související informace se předloží vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, v němž je úvěrová instituce usazena, v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech, na základě aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.
2. Vnitrostátní příslušný orgán navrhované nabytí posoudí a předloží ECB oznámení a návrh na rozhodnutí o souhlasu nebo nesouhlasu s daným nabytím, založený na kritériích stanovených v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a to nejméně deset pracovních dní před uplynutím příslušné lhůty pro posouzení, uvedené v příslušných právních předpisech Unie, a poskytne ECB pomoc v souladu s článkem 6.
3. ECB rozhodne, zda s nabytím nesouhlasit na základě hodnotících kritérií stanovených v příslušných právních předpisech Unie a v souladu s postupem a během lhůt pro hodnocení v nich stanovených.
27. Dle čl. 4 odst. 1 písm. c) Nařízení Rady (EU) č. **1024/2013** ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (ECBD), v rámci článku 6 má ECB v souladu s odstavcem 3 tohoto článku výlučnou pravomoc plnit ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech následující úkoly pro účely obezřetnostního dohledu: posuzovat oznámení o nabytí a zcizení kvalifikovaných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů řešení problémů bank (pozn. soudu – například restrukturalizace bank) a v souladu s článkem 15.

II. Skutková zjištění

II.1. Provedené důkazy

28. Soud provedl následující důkazy pro zjištění skutkového stavu věci.

29. Z **výpisu z obchodního rejstříku účastníka** (přílohou ob. k. č.l. 5) se podává, že základní kapitál od 11. 4. 2016 je rozdělen na 511 000 000 ks akcií v zaknihované podobě se jmenovitou hodnotou 1 Kč (dostupné z www.justice.cz).
30. Ze **zápisu z Valné hromady účastníka** konané dne **25. 4. 2018** od 10:00 a k ní připojené **listiny přítomných** (dále i jako „**Listina přítomných**“) a **pozvánky** na Valnou hromadu (přílohou ob. k. č.l. 5) soud zjistil, že se účastník této valné hromady neúčastnil. Dále zjistil, že na valné hromadě byli přítomni (mezi jinými) akcionáři:
- **Chase Nominees limited**, sídlem 25 BANK STREET, CANARY WHARF, London s počtem/jmenovitou hodnotou akcií ve výši **91 164 308 Kč a 12 621 Kč**, kteřé zastupovala na valné hromadě paní B. Č., bytem Xxx (viz str. 6 a 7 Listiny přítomných). Podíl akcií na základním kapitálu je ve výši **17,84%**.
 - **J.P. Morgan Ireland (Nominees) Limited**, sídlem JPMORGAN House, Intl, Fin. Serv. Centre, Dublin 1, s počtem/jmenovitou hodnotou akcií ve výši **249 996 Kč**, kteřé zastupovala na valné hromadě paní B. Č., bytem Xxx (viz str. 6 Listiny přítomných). Podíl akcií na základním kapitálu je ve výši **0,05%**.
 - **J.P.MORGAN BANK LUXEMBOURG S.A.**, sídlem 5 RUE PLAETIS, LUXEMBOURG s počtem/jmenovitou hodnotou akcií ve výši **24 767 143 Kč**, kteřé zastupovala na valné hromadě paní B. Č., bytem Xxx (viz str. 7 Listiny přítomných). Podíl akcií na základním kapitálu je ve výši **4,85%**.
 - **JPMORGAN MULTI INCOME FUND (UK)**, sídlem 1 QUEEN'S ROAD CENTRAL, HONG KONG s počtem/jmenovitou hodnotou akcií ve výši **1 327 081 Kč**, kteřé zastupovala na valné hromadě paní Ing. Z. S., bytem Xxx (viz str. 13 Listiny přítomných). Podíl akcií na základním kapitálu je ve výši **0,26%**.

Celkem tak bylo podíl všech čtyř výše uvedených společností na základním kapitálu účastníka ve výši **23%**. Dále je ze zápisu z Valné hromady patrné, že se jí **zúčastnili** akcionáři s celkovým počtem akcií v souhrnné jmenovité výši **255 500 001 Kč**, tedy ve výši představující **56,13% základního kapitálu účastníka** (viz strana 1 zápisu z Valné hromady a Listina přítomných – součet jmenovitých hodnot akcií). Paní B. Č. pak na valné hromadě zastupovala celkem 18 společností pod identifikačními čísly 61, 62 a 63. Tento výpočet souhlasí i s **výpočtem podílu na hlasovacích právech**, který předložil navrhovatel v rámci příloh k podání na č.l. 5 spisu.

31. Ze **zápisu z Valné hromady účastníka** konané dne **25. 4. 2018** od 10:00 (přílohou ob. k. č.l. 5) dále bylo zjištěno, že akcionář pan I. S. (identifikační číslo akcionáře 182) podal protest proti všem usnesením Valné hromady, jež byl odůvodněn tím, že valná hromada nebyla od počátku usnášeníschopná, jelikož do rozhodného kvóra pro posuzování usnášeníschopnosti Valné hromady byly započítány i akcie, u nichž nebylo možno vykonávat hlasovací právo z důvodu absence souhlasu České národní banky (viz **str. 64** zápisu z Valné hromady) podle zákona o bankách a z důvodu neoznámení správného podílu na hlasovacích právech osob jednajících ve shodě podle zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.
32. Z článku 12 bodu 1 **stanov účastníka** ze dne **24. 4. 2017** (přílohou ob. k. č.l. 21) vyplývá, že valná hromada účastníka je schopna se usnášet, pokud se valné hromady zúčastní (ať už osobně či v zastoupení) akcionáři vlastníci akcie ve výši přesahující 50% základního kapitálu účastníka.

33. **Z reakce představenstva účastníka ze dne 27. 4. 2018 na protest** podaný na Valné hromadě (přílohová ob. k. č.l. 21) vyplývá, že dle názoru představenstva účastníka akcionář I. S. zřejmě zneužil svého práva na podání protestu, jelikož protest týkající se usnášeníschopnosti Valné hromady podal až na samém konci valné hromady po hlasování o všech usneseních. Nadto nabyl akcie těsně krátce před konáním Valné hromady, protesty byly srozumitelně psány v češtině, ačkoliv pan S. nebyl schopen na Valné hromadě s představenstvem jakkoliv komunikovat, což poukazuje na to, že byl protest připraven jiným. Pan S. seděl na Valné hromadě vedle akcionáře – společnosti PERRY MEDIA s.r.o. a probíhala zde koordinace ze strany zástupce Arca Capital. Představenstvo se tak domnívá, že protest byl podán v rámci zneužití práva – cílenému útoku na účastníka ze strany společností vlastněných P. K., který činí proti účastníkovi nepřátelské kroky již od roku 2016.
34. **Z profilu společnosti Arca Capital ze stránek „PitchBook“** (přílohová ob. k. č.l. 21) bylo zjištěno, že pan P. K. je uveden jakožto zakladatel této společnosti. Překlad do českého jazyka v tomto ohledu nebyl potřeba, neboť se nejednalo o složitý tex, kterému by někdo z účastníků řízení či soud nemohl rozumět.
35. **Ze žádosti společnosti Arca Capital ze dne 31. 5. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 21) bylo zjištěno, že společnost si zažádala o zápis z Valné hromady.
36. **Z výpisů z obchodného registra SR společností PERRY s.r.o., PERRY SOFT s.r.o. a PERRY MEDIA s.r.o.** (přílohová ob. k. č.l. 21) bylo zjištěno, že tyto v těchto společnostech figurují ve funkcích stat. orgánů, jako společníci či jako obojí pánové A. K. a J. G..
37. **Z výpisu z obchodního rejstříku ČR společnosti FG Financial Group, a.s.** (přílohová ob. k. č.l. 21) bylo zjištěno, že předsedou dozorčí rady je pan P. K..
38. **Z tabulky předložené účastníkem k č.l. 21** (přílohová ob. k. č.l. 21) vyplývá, že pan A. K. je vlastníkem 5 ks akcií účastníka, pan I. S. vlastní 100 akcií účastníka, pan A. B. vlastní 100 ks akcií účastníka a společnost PERRY MEDIA s.r.o. vlastní 20 ks akcií účastníka.
39. **Z kopie ze stránek ČNB** (přílohová ob. k. č.l. 21) vyplývá, že ke dni pořízení kopie nebyla ze strany ČNB vedena řízení proti žádné ze společností z JPS.
40. **Ze Schválení seznamu akcionářů ze dne 23. 4. 2018, č.j. 2018/055389/CNB/580** (přílohová ob. k. č.l. 21), bylo zjištěno, že ČNB schválila před konáním Valné hromady seznam akcionářů účastníka.
41. **Z předávacího protokolu ze dne 25. 4. 2018 a hlasovacích lístků pro akcionáře č. 61 a 62** (přílohová ob. k. č.l. 37) vyplývá, že paní B. Č. na Valné hromadě zastupovala celkem 18 společností, včetně většiny společností z JPS.
42. **Ze Schválení seznamu akcionářů ze dne 20. 4. 2017, č.j. 2017/056812/CNB/580** (přílohová ob. k. č.l. 37), bylo zjištěno, že ČNB schválila před konáním valné hromady konané dne 24. 4. 2017 seznam akcionářů účastníka (a již v té době měly být společnosti z JPS akcionáři s vysokým podílem akcií na základním kapitálu).
43. **Ze Schválení seznamu akcionářů ze dne 24. 10. 2017, č.j. 2017/143509/CNB/580** (přílohová ob. k. č.l. 37), bylo zjištěno, že ČNB schválila před konáním valné hromady konané dne 26. 10. 2017 seznam akcionářů účastníka (a již v té době měly být společnosti z JPS akcionáři s vysokým podílem akcií na základním kapitálu).

44. Z úředně ověřeného překladu výročních zpráv společnosti CHASE NOMINEES LIMITED za účetní období končící 31. 7. 2017 a za účetní období končící 31. 7. 2018 (přílohová ob. k. č.l. 37) soud zjistil, že se jedná o nepřímou dceřinou společnost společnosti JPMorgan Chase & Co, a že jejím hlavním předmětem činnosti je nepřímě držení cenných papírů svým jménem na účet řady jiných subjektů JPMorgan Chase včetně JPMorgan Chase Bank N.A.
45. Z online článku ze dne 11. 1. 2018 s názvem „Podíl Chase Nominees v bance MONETA nadále klesá“ pořízený ze stránek www.w4t.cz (přílohová ob. k. č.l. 37) soud zjistil, že dle informací zde obsažených měla společnost J.P.Morgan v účastníkovi podíl 5,96 % s plánovaným poklesem na 5,96 %, kdy ale nejvíce akcií účastníka měla mít její dceřiná společnost Chase Nominees Limited, která měla být custodiánem, nicméně o tom panují na trhu i určité pochybnosti. Společnost Chase Nominees Limited měla ve vlastnictví 19,6 % a později 17,4 % akcií účastníka.
46. Ze základních informací k 10.10.2018 ze stránek ČNB ohledně společnosti J.P.Morgan Bank Luxembourg S.A. (přílohová ob. k. č.l. 37) je patrné, že mezi uvedenými činnostmi subjektu je uvedeno (položka č. 12) i uložení a správa CP.
47. Z překladu části výroční zprávy společnosti JPMorgan Chase & Co. za období končící 31. 12. 2017, přeložený název: „Diskuze a analýza vedení“ (přílohová ob. k. č.l. 42), bylo zjištěno, že jejími hlavními dceřinými společnostmi jsou společnosti: JPMorgan Chase Bank, N.A. působící především v USA, dále Chase Bank USA, N.A., která je hlavní bankou společnosti vystavující kreditní karty a J.P.Morgan Securities LLC, která je hlavní nebankovní dceřinou společností. V Evropě pak je hlavní dceřinou společností J.P.Morgan Securities plc, dceřiná společnost JPMorgan Chase Bank, N.A.
48. Z překladu části výroční zprávy (výkazu) společnosti Chase Nominees Limited podané v el. formátu dne 18. 7. 2016 (čár. kód X5BIHZ8G) (přílohová ob. k. č.l. 42) bylo zjištěno, že 100 kmenových akcií (tedy veškerý základní kapitál společnosti) je vlastněn společností JPMorgan Chase Bank, N.A.
49. Z překladu části Strategické zprávy J.P.Morgan Sedretaries (UK) Limited za rok končící 31. 12. 2015 (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že společnost je součástí skupiny společností JPMorgan Chase & Co. a že společnost jedná jako korporátní tajemník několika organizací skupiny JPMorgan Chase.
50. Z překladu části Auditované účetní závěrky za rok končící 31. 12. 2016 společnosti J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A. (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že mateřskou společností skupiny, do které tato společnost patří, je společnost JPMorgan Chase & Co.
51. Z překladu části Auditované výroční zprávy JPMorgan Funds k 30. 6. 2017 – Rámec SICAV (akciová společnost s proměnným základním kapitálem) (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že správcovskou společností je JPMorgan Asset Management (Europe) S. á. r. l. a jedním z investičních manažerů je společnost JPMorgan Asset Management (UK) Limited a depozitářem, korporátním agentem, administrátorem a kotačním agentem je společnost J.P.Morgan Bank Luxembourg, S.A.
52. Z překladu části Výroční zprávy společnosti J.P.Morgan AG za rok 2016 (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že členem dozorčí rady je pan F. P. Mouchel, který je zároveň ředitelem a generálním ředitelem společnosti J.P.Morgan Bank Luxembourg S.A.

53. Ze **překlada části Zveřejňovaných regulatorních údajů a informací o právnické osobě v regionu EMEA – informace o založení, registraci a povinně zveřejňované regulatorní údaje o společnosti J.P.Morgan** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že do skupiny patří pobočky JPMorgan Chase Bank, N.A. v různých částech světa. Do skupiny patří i společnost J.P.Morgan Ireland (Nominees) Limited.
54. Z **překlada části Neauditované zprávy JPMorgan Funds k 31. 3. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že JPMorgan Multi Income Fund držel k datu 31. 3. 2018 podíl v účastníkovi.
55. Z **překlada tabulky skupiny irských subjektů J.P.Morgan** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že součástí skupiny JPMorgan je i společnost J.P.Morgan Ireland (Nominees) Limited.
56. Z **překlada části Zveřejňovaných údajů v souladu s požadavky regulace Basel II 2014, pilíře 3, za rok 31. 12. 2013 subjektu J.P.Morgan Bank (Ireland) plc** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že o společnostech JPMorgan Bank (Ireland) plc, J.P.Morgan Administration (Ireland) Limited a J.P.Morgan Ireland (Nominees) Limited se hovoří jako o subjektech patřících do skupiny JPMorgan Chase & Co.
57. Z **překlada profilu Michaela Schoenhauta** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že ten působí 21 let u společnosti J.P.Morgan, je výkonným ředitelem společnosti a je manažerem portfolia týmu pro využití různých druhů aktiv.
58. Z **překlada části Přílohy k účetní závěrce za rok k 31. 12. 2016 společnosti JPMorgan Asset Management (UK) Limited** (přílohová ob. k. č.l. 42) vyplývá, že mateřskou společností této společnosti je společnost JPMorgan Chase & Co.
59. Z **české a anglické verze formuláře o oznámení podílu na hlasovacích právech vyplněného dne 12. 4. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 49) vyplývá, že společnost JPMorgan Chase & Co nahlašovala k danému datu ČNB podíl na hlasovacích právech účastníka ve výši 2,86 % (došlo ke snížení z předchozí hodnoty 4,94 %a to na základě § 122 odst. 2 z. p. k. t.
60. Z **výroční zprávy společnosti Chase Nominees Limited za hospodářský rok končící 31. 7. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 81, listina v anglickém jazyce bez překladu) vyplývá, že je to nepřímá dceřiná společnost společnosti JPMorgan Chase & Co. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (věta „*The company is incorporated and domiciled in England and Wales. It is an indirect subsidiary of JPMorgan Chase & Co.*“ lze přeložit jako „*Společnost je zapsaná a má sídlo v Anglii a Walesu. Je to nepřímá dceřiná společnost JPMorgan Chase & Co.*“).
61. Z **auditované účetní závěrky společnosti J.P.Morgan Bank Luxembourg, S.A. k 31. 12. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 81, listina v anglickém jazyce bez překladu) vyplývá, že konečným vlastníkem (matkou) této společnosti je společnost JPMorgan Chase & Co. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (věta „*The Bank's ultimate parent is JPMorgan Chase & Co, USA.*“ lze přeložit jako „*Konečnou mateřskou společností banky je JPMorgan Chase & Co, USA.*“).
62. Z **zprávy zveřejněné v rámci pilíře 3 společnosti J.P.Morgan Bank (Ireland) plc ke dni 31. 12. 2017** (přílohová ob. k. č.l. 81, listina v anglickém jazyce bez překladu) vyplývá, že JPMorgan Bank (Ireland) plc a její dceřiné společnosti, mezi nimiž je i společnost JPMorgan

Ireland (Nominees) Limited, jsou dceřinými společnostmi společnosti JPMorgan Chase & Co. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (věta „*The ultimate parent of the entities in scope of the disclosure is JPMorgan Chase & Co...*“ lze přeložit jako „*Konečnou mateřskou společností subjektů uvedených v rámci této zprávy je PMorgan Chase & Co...*“).

63. **Z výroční zprávy společnosti JPMorgan Asset Management (UK) Limited k 31. 12. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 81, listina v anglickém jazyce bez překladu) vyplývá, že mateřskou společností je společnost JPMorgan Chase & Co. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (věta „*The parent company of the largest group for which consolidated financial statements are prepared, and whom the directors regard as the ultimate holding company, is JPMorgan Chase & Co.*“ lze přeložit jako „*Mateřskou společností největší skupiny, pro kterou se sestavuje konsolidovaná účetní závěrka a již ředitelé považují za konečnou holdingovou společnost, je JPMorgan Chase & Co.*“).
64. Ze zprávy JPMorgan Multi Income Fund pro Hong kongské investory o složení a výkonnosti fondů (přílohová ob. k. č.l. 81, listina v anglickém jazyce bez překladu) vyplývá, že JPMorgan Multi Income Fund spadá pod J.P.Morgan Asset management. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu – skutečnost je patrná toliko pozorováním listiny, konkrétně jejího pravého horního rohu.
65. **Z neauditované čtvrtletní zprávy společnosti JPMorgan Funds k 31. 3. 2019** (přílohová ob. k. č.l. 81) vyplývá, že pod ni spadá i JPMorgan Multi Income Fund, a že tato zpráva je vydána JPMorgan Asset Management (UK) a je určena jeho členům. Ze zprávy je patrné, že JPMorgan Multi Income Fund drží podíl v účastníkovi. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (věta „*This document is only directed to persons believed by JPMorgan Asset Management (U.K.)*.“ lze přeložit jako „*Tento dokument je určen pouze osobám, kterým společnost JPMorgan Asset Management (UK) věří.*“).
66. **Ze sdělení Marka Radana – ředitele právní odboru Burzy cenných papírů Praha, a.s. a Centrálního depozitáře cenných papírů, a. s. ze dne 8. 1. 2019** (přílohová ob. k. č.l. 97) vyplývá, že některé osoby, které jsou vedeny jakožto majitelé cenných papírů v evidenci, jimi ve skutečnosti nejsou, jelikož se jedná o tzv. custodiány, kteří drží tyto cenné papíry pro jiné osoby. S ohledem na pouze dvoustupňovou evidenci vlastníků nejsou skrze zápisy v evidencích další vlastníci známi.
67. **Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2018, č.j. 6 Cm 20/2017-230, rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 5. 2019, č.j. 4 Cmo 297/2018-328 a podání ze dne 15. 8. 2018 směřující od společnosti Serbina Consulting a.s. k Městskému soudu v Praze** (přílohová ob. k. č.l. 97) soud zjistil, že společnost Serbina Consulting a.s. vede proti účastníkovi více soudních sporů.
68. **Z formuláře oznámení podílu na hlasovacích právech ze dne 20. 11. 2017 od společnosti Silver Point Invest a.s.** (přílohová ob. k. č.l. 97) vyplývá, že tato společnost k danému datu nahlašovala ČNB dle § 122 z. p. k. t. výši svého podílu na hlasovacích právech v účastníkovi, kdy v úplném řetězci ovládajících a ovládaných osob byly uvedeny osoby: Arca Investments, a.s., Silver point Invest a.s., Ing. P. K., Arca Capital CEE, uzavřený investiční fond, a.s. Arca Capital Bohemia, a.s. a další.

69. **Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Serbina Consulting a.s. ze dne 16. 7. 2019** (přílohová ob. k. č.l. 97) vyplývá, že v této společnosti byly na vedoucích pozicích osoby: Ing. P. K. a J. K. a jediným akcionářem byla společnost Arca Capital Bohemia, a.s. a to do února 2018.
70. **Z výpisu z obchodného registra SR společnosti PERRY MEDIA s.r.o.** (přílohová ob. k. č.l. 97) vyplývá, že společníky i stat. orgány jsou pánové A. K. a J. G..
71. **Ze zápisu z valné hromady účastníka konané dne 24. 4. 2019 od 10:00 a z prezenčního lístku č. 91** (přílohová ob. k. č.l. 97) vyplývá, že se pan J. G. za společnost PERRY MEDIA s.r.o. dotazoval, zda účastník vytvořil rezervy na případný neúspěch ve sporu, který proti němu vede společnost Serbina Consulting, a.s. (viz str. 21 zápisu).
72. **Z plné moci udělené ze strany Unicredit bank Czech Republic and Slovakia, a.s.** (dále i jako „Unicredit“) **ze dne 14. 12. 2017 a z výpisu této banky z obchodního rejstříku ze dne 14. 2. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 115) vyplývá, že paní B. Č. byla zplnomocněna pro zastupování klientů banky na valných hromadách.
73. **Z kopií SWIFT příkazů** (přílohová ob. k. č.l.115) vyplývá, že Unicredit dostal desítky příkazů (pokynů) pro hlasování na Valné hromadě za společnosti ze skupiny JPS. Pokyny jsou uvedeny na řádku 22F: - CONY= souhlas se všemi body, SPLIT – různá hlasování pro různé body programu – FOR = pro, AGAINST = proti.
74. **Z notářských zápisů NZ 290/2019 ze dne 14. 8. 2019 a NZ 308/2019 ze dne 22. 8. 2019 oba od Mgr. R. N.** (přílohová ob. k. č.l. 119) vyplývá, že krátce (v řádu několika dní) po konání Valné hromady se navrhovatel zúčastnil tenisového turnaje, cyklistického tréninku a prezentace společnosti.
75. **V grafu propojení jednotlivých společností patřících do skupiny JPMorgan** (přílohová ob. k. č.l. 193) je znázorněno, že společnosti JPS jsou vzájemně propojeny pod (konečnou) mateřskou společností JPMorgan Chase & Co.
76. **Ze sdělení účastníka založeného v přílohové obálce k č.l.193 vyplývá, že k 31. 12. 2018** (přílohová ob. k. č.l. 193) nahlásila společnost JPMorgan Chase & Co. podíl na hlasovacích právech v účastníkovi ve výši 1,50 %. **Z následující tabulky** je vidět, že dle názoru navrhovatele drží v Centrálním depozitáři společnost Chase Nominees Limited celkem podíl ve výši 18,35 %, kdy tento podíl je představován součtem podílu společností, které nahlásily v roce 2018 svůj podíl na hlasovacích právech ČNB v souladu s § 122 z. p. k. t.
77. **Ze seznamu dcerčinych společností (List of subsidiaries, Exhibit 21) společnosti JPMorgan Chase & Co. datovaných k 31. 12. 2019, 31. 12. 2018, 31. 12. 2017, 31. 12. 2008 a k 31. 12. 2013** (anglická listina bez překladu, přílohová ob. k. č.l. 193) vyplývá, že v průběhu let byly dcerčiny společnosti JPMorgan Chase & Co. společnosti: J.P.Morgan Bank Luxembourg, A.S., J.P.Morgan AG, J.P.Morgan Asset management (UK) Limited, J.P.Morgan Cjase Bank, N.A. další. Písemnost byla předložena soudu v anglickém jazyce, ale překlad nebyl vyžadován s ohledem na to, že daný obsah listiny byl snadno srozumitelný i bez překladu (text v originále: *List of subsidiaries*, česky přeloženo jako *Seznam dcerčinych společností*)
78. **Z informací o společnosti J.P.Morgan Secretaries (UK) Limited ze stránky <https://suite.endole.co.uk>** (anglická listina bez překladu, přílohová ob. k. č.l. 193) soud zjistil, že mezi řediteli společnosti působí i osoba B. M. Burrow, která působí (dle grafu propojení jednotlivých společností patřících do skupiny JPMorgan (viz přílohová obálka k č.l. 193) ve

společnostech: J.P.Morgan Secretaries (UK) Limited, J.P.Morgan Asset Management (UK) Ltd. a J.P.Morgan Asset Management (Europe) S.á.r.l.

79. **Z výpisu z Companies House „Filter appointments“ společnosti J.P.Morgan Secretaries (UK) Limited ze dne 20. 6. 2020** (anglická listina bez překladu, přílohová ob. k č.l. 193) soud zjistil, že tato společnost působí celkem u 42 subjektů, a to zejména u společností ze skupiny JPMorgan včetně Chase Nominees Limited.
80. **Z „Annual report for the year ended 31 July 2018“ (česky lze přeložit jako: Výroční zpráva za hospodářský rok končící k 31. 8. 2018⁴⁾ od společnosti Chase Nominees Limited** (listina v anglickém jazyce s částečným překladem, přílohová ob. k č.l. 193) soud zjistil, že se jedná o nepřímou dceřinou společnost JPMorgan Chase & Co. a že tajemníkem společnosti je společnost J.P.Morgan Secretaries (UK) Limited. Soud nevyžadoval úplný překlad listiny do českého jazyka, neboť to dle jeho názoru nebylo potřeba – z celého textu bylo důležitých právě jen několik pasáží, které byly přeloženy.
81. **Z „Audited annual accounts“ ze dne 31. 12. 2018 od společnosti J.P.Morgan Bank Luxembourg, S.A.** (listina v anglickém jazyce s částečným překladem, přílohová ob. k č.l. 193) je patrné, že se jedná o společnost, jejíž mateřskou společností je společnost JPMorgan Chase & Co. Soud nevyžadoval úplný překlad listiny do českého jazyka, neboť to dle jeho názoru nebylo potřeba – z celého textu bylo důležitých právě jen několik pasáží, které byly přeloženy.
82. **Ze sdělení ředitelů společností Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited, ze dne 18. 11. 2020** (anglická listiny s českým překladem, přílohová ob. k č.l. 236) bylo zjištěno, že dle ředitelů společností je Unicredit tzv. sub-custodiánem, tedy osobou, která zprostředkovává služby pro globální custodiány, kdy custodiáni jednají na základě pokynů od klientů, to se týká i hlasování na valné hromadě, kdy pokyny jsou sub-custodiánovi zadávány přes společnost Broadridge. Z přílohy tohoto dokumentu je patrné, že označení „JPMorgan Chase & Co.“ na řádce 70E SWIFT příkazů slouží k identifikaci hlavního custodiána pro sub-custodiána.
83. **Z vyjádření ČNB ze dne 27. 6. 2019, č.j. 2019/64235/CNB/110, (č.l. 75 spisu)** na dotaz soudu uvedla ČNB, že ze zápisů vedených v Centrálním depozitáři cenných papírů (dále i jako „CDCP“⁴⁾ není možné poznat, kdo je konečným vlastníkem daného cenného papíru. Dle ČNB však dle § 17a odst. 6 zákona o bankách se do výpočtu podílu na hlasovacích právech plynoucích z účasti na bance nezapočítávají hlasovací práva z účastnických cenných papírů, která se vztahují k cenným papírům, která má banka nebo osoba, která má oprávnění jiného členského státu působit jako banka, ve své moci v přímé souvislosti s upisováním nebo umístováním cenných papírů, pokud hlasovací práva nevykonává ani jiným způsobem nezasahuje do řízení emitenta těchto cenných papírů a jestliže tyto cenné papíry zcizí do 1 roku ode dne jejich nabytí. Dosažení či překročení hranice 10 % na kapitálu nebo hlasovacích právech, resp. v posuzovaném případě 20 %, tedy implikuje obecnou povinnost požádat o souhlas s nabytím či zvýšením kvalifikované účasti. Z uvedených ustanovení § 17a odst. 5 písm. f) a h) zákona o bankách nicméně a contrario vyplývá, že pro účely výpočtu kvalifikované účasti se nezapočítávají podíly, u kterých vlastník udělil schovateli zvláštní pokyny k hlasování a schovatel tedy nevykonává hlasovací práva dle vlastního uvážení. Lze proto dovodit, že podíly na základním kapitálu (resp. hlasovacích právech), které schovatel spravuje a vykonává hlasovací práva s nimi spojená dle pokynů vlastníka akcií tazatele, se pro účely výpočtu kvalifikované účasti schovatele na tazateli nezapočítávají. Zároveň platí, že nejedná-li osoby ve shodě, jejich podíly je možno posuzovat výlučně samostatně. Oznamovací povinnost vzniká skutečnému vlastníkovi a nikoliv schovateli.

Zároveň v případě doložení pokynů, kdy schovatel nehlasuje na základě vlastního uvážení ale pokynů od vlastníka, se dané podíly nezapočítávají. Schovatel musí dané pokyny předložit.

84. **Z lékařského potvrzení ze dne 1. 7. 2019** od MUDr. J. Lendela vydaného v Bornike (**č.l. 86 spisu**) vyplývá, že navrhovatel se dostavil dne 24. 4. 2018 k lékařskému ošetření s akutní ledvinovou kolikou. Toto mu znemožnilo přepravu do České republiky dne 24. a 25. 4. 2018. Zúčastnění se Valné hromady tak bylo vyloučeno z důvodu endotoxinového šoku a infekce. Navrhovateli byl doporučený přísný oddechový režim bez možnosti vycházek.
85. **Z e-mailu Unicredit ze dne 8. 8. 2020** (č.l. 106 spisu) **a z vyjádření Unicredit ze dne 22. 8. 2019** (č.l. 114 spisu) vyplývá, že paní B. Č. zastupovala na valné hromadě akcionáře, kteří mají u Unicredit schovány své cenné papíry. Před valnou hromadou, pak podali klienti správci – Unicredit (který je jako správce jejich CP oprávněn zastupovat na valných hromadách) pokyny pro hlasování. Pokyny jsou Unicredit zasílány ze strany společnosti Broadridge, která působí pro globální custodiany cenných papírů celosvětově jako tzv. – proxy agent – osoba pověřená zajištěním účasti na valných hromadách (položka Sender). Pokyny byly zadány ve vztahu k jednotlivým účtům, které jsou navázány na majetkové účty klientů v CDCP. Jelikož společnosti ze skupiny JPS působí jako globální custodiani, pak mají u banky otevřené i evidenční účty - proto je zde položka 97A: SAFE. Ani klienti Unicredit nemusí být přímo konečnými vlastníky, ale také custodiany, kteří opět spravují cenné papíry pro své další klienty. Obvykle dávají klienti v případě řádné valné hromady pokyny tak, aby ve všech bodech programu bylo hlasováno PRO (řádek 22F: CAOP//CONY). Klient Chase Nominees Limited hlasoval v části hlasů jinak (řádek 22F: CAOP//SPLI). Banka vždy kontroluje přijaté příkazy. Bance není patrné, že by společnosti ze skupiny JPS jednaly ve shodě.
86. **Z vyjádření Československé obchodní banky, a.s.**, (dále i jako „ČSOB“) **ze dne 2. 9. 2019** (viz č.l. 123 spisu), vyplývá, že paní Z. S. zastupovala společnost a J. P. Morgan Multi Income Fund byla zastupována na Valné hromadě na základě pokynu udělených od klientů. Banka si není vědoma toho, že by společnosti ze skupiny JPS jednaly ve shodě.
87. **Z e-mailu od Unicredit ze dne 2. 12. 2019** (viz č.l. 134 spisu) vyplývá, že Unicredit obdržel desítky pokynů od svých klientů, kdy většina dala pokyn – souhlas se všemi usneseními na valné hromadě, vyjma jednoho případu, kdy nebylo souhlaseno s bodem 9 programu valné hromady. Některé pokyny byly zrušeny a byly dány nové pokyny.
88. **Ze seznamu akcionářů poskytnutých z CDCP** (viz č.l. 151 spisu) je patrné, že pan I. S. a navrhovatel byli ke dni 18. 4. 2018 (rozhodný den pro Valnou hromadu) akcionáři účastníka.
89. **Ze Schválení seznamu akcionářů ze dne 12. 12. 2018, č.j. 2018/146952/CNB/580, dále ze dne 23. 4. 2019, č.j. 2019/045512/CNB/580 a ze dne 22. 11. 2019, č.j. 2019/122246/CNB/580** (č.l. 173, 174 a 175 spisu), bylo zjištěno, že ČNB schválila před konáním valných hromad účastníka konaných ve dni 13. 12. 2018, 24. 4. 2019 a 26. 11. 2019 seznam akcionářů účastníka.
90. **Ze zápisu z valné hromady společnosti Serbina Consulting a.s. ze dne 21. 10. 2019** (č.l. 178 spisu) vyplývá, že na valné hromadě byli přítomni akcionáři – P. K. a navrhovatel (A. K.) a že na valné hromadě byla odvolána z pozice člena správní rady paní K. S. a na její místo byl zvolen Ing. M. P.k.
91. **Z dokumentu ČNB „Informace o podílu na hlasovacích právech“** (viz č.l. 205 spisu) vyplývá, že společnost Chase Nominees Limited nahlašovala ČNB podíl na hlasovacích právech

účastníka v průběhu let 2017 až 2020, kdy hlasovací podíl od 14. 12. 2017 podíl na hlasovacích právech nikdy nepřesáhl hranici 5 %.

92. **Ze sdělení Unicredit ze dne 18. 11. 2020** (viz č.l. 228 spisu) a **z normy ISO 15022, MT565 Scope** (provedeno na jednání dne 3. 2. 2021) soud zjistil, jaká je struktura SWIFT příkazů. Soud nepovažuje za důležité do rozhodnutí vpisovat celou strukturu SWIFT příkazu. Z dané normy nevyplývá, že by řádky SWIFT příkazu měly jiný význam, než jaký soudu sdělila společnost Unicredit.

II.2. Závěr o skutkovém stavu

93. Z výše uvedených skutečností tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu.
94. Dne 25. 4. 2018 se konala Valná hromada, které se zúčastnili akcionáři s celkovým počtem akcií v souhrnné jmenovité výši 255 500 001 Kč, tedy ve výši představující 56,13% základního kapitálu účastníka. Valné hromady se zúčastnili i tyto subjekty: Chase Nominees limited – podíl na základním kapitálu účastníka ve výši 17,84%, J.P. Morgan Ireland (Nominees) Limited – podíl na základním kapitálu účastníka ve výši 0,05%, J.P.MORGAN BANK LUXEMBOURG S.A. – podíl na základním kapitálu účastníka ve výši 4,85% a JPMORGAN MULTI INCOME FUND (UK) – podíl na základním kapitálu účastníka ve výši 0,26%. Výše uvedené subjekty pak tvoří jeden celek, resp. patří do J.P.Morgan Chase skupiny, ve které je skutečným vlastníkem společnost (společnost „na vrcholu“ celé skupiny) JPMorgan Chase & Co. se sídlem ve Spojených státech amerických (USA). Je nepochybné, že do této skupiny všechny subjekty patří – tato skutečnost byla prokázána:
- (i) v případě společnosti Chase Nominees Limited z úředního překladu výročních zpráv za období končící 31. 7. 2017 a 31. 7. 2018 (přílohová ob. k č.l. 37), kde je uvedeno, že se jedná o nepřímou dceřinou společnost společnosti JPMorgan Chase & Co. To ostatně potvrzuje i překlad části výroční zprávy společnosti J.P.Morgan Chase & Co. za období končící 31. 12. 2017 (přílohová ob. k č.l. 42), kde je uvedeno, že jednou z hlavních dceřiných společností je JPMorgan Chase Bank, N.A. a z překladu části výroční zprávy (výkazu) společnosti Chase Nominees Limited podané v el. formátu dne 18. 7. 2016 (přílohová ob. k č.l. 42), kde je uvedeno, že vlastníkem 100 % akcií je společnost JPMorgan Chase Bank, N.A.
 - (ii) v případě J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., z úředního překladu auditované výroční účetní závěrky za rok končící 31. 12. 2016, ze které vyplývá, že mateřskou společností celé skupiny je společnost JPMorgan Chase & Co. (přílohová ob. k č.l. 42) a z nepřełożené auditované účetní závěrky k 31. 12. 2018, ze které vyplývá, že společnost byla součástí skupiny v jejímž čele stojí mateřská společnost JPMorgan Chase & Co i v roce 2018 (přílohová ob. k č.l. 81).
 - (iii) v případě J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited ze Zprávy zveřejněné v rámci 3 pilíře společnosti J.P.Morgan Bank (Ireland) plc ke dne 31. 12. 2017 (přílohová ob. k č.l. 81) a také ze seznamu irských subjektů skupiny JPMorgan (přílohová ob. k č.l. 42), ze kterých je patrné, že tato společnost je součástí skupiny JPMorgan Chase.
 - (iv) v případě J. P. Morgan Multi Income Fund z výroční zprávy JPMorgan Asset Management (UK) Limited k 31. 12. 2018 (přílohová ob. k č.l. 81), ze které vyplývá, že JPMorgan Asset Management (UK) Limited je dceřinou společností JPMorgan Chase & Co. A dále z neauditované čtvrtletní zprávy společnosti JPMorgan Funds k 31. 3.

2019 (přílohová ob. k č.l. 81) a z překladu části Auditované účetní zprávy JPMorgan Funds k 30. 6. 2017 – Rámec SICAV (akciová společnost s proměnným základním kapitálem, přílohová ob. k č.l. 42) je patrné, že ze jedním z investičních manažerů je společnost JPMorgan Asset Management (UK) Limited a kotečním agentem (atd). je společnost J.P.Morgan Bank Luxembourg, S.A. – tedy jedná se o fond, který je řízen společností JPMorgan Asset Management (UK) Limited, která spadá pod JPMorgan Chase & Co. Tato společnost je tak se skupinou JPMorgan Chase propojena přinejmenším na úrovni řízení, nicméně název napovídá, že do této skupiny patří i majetkově.

V prospěch argumentace, že výše uvedené společnosti jsou všechny majetkově (a i přes řízení) propojeny s mateřskou společností JPMorgan Chase & Co. svědčily i další důkazy (například seznam dceřiných společností společnosti JPMorgan Chase & Co., viz přílohová ob. k č.l. 193), nicméně výše uvedené důkazy jsou dle názoru soudu nejpřesvědčivější a samy o sobě potvrzují dostatečně, že společnosti ze skupiny JPS patří do této skupiny, na jejímž vrcholu stojí společnost JPMorgan Chase & Co. Společnosti ve skupině jsou pak propojeny i na úrovni řízení – například tajemníka často dělá společnost J.P.Morgan Secretaries (UK) Limited.

95. Rovněž je patrné, že tato skupina se zabývá především činností v oblasti finančních služeb a i obchodováním s cennými papíry, kdy některé její složky (například Chase Nominees limited) fungují jako tzv. custodiani neboli osoby, které drží cenné papíry pro skutečné vlastníky či pro další custodiany. To vyplývá ze sdělení Unicredit a ČSOB, dále z informací o J.P.MORGAN BANK LUXEMBOURG S.A. uvedených na stránkách ČNB, dále z vyjádření ředitelů společností Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited či článku z webu www.w4t.cz. I z profesních profilů a dalších informací zjištěných soudem vyplývá, že společnosti spravují investiční portfolia pro své investory po celém světě. Soud neměl důvod pochybovat o tom, že by společnost jednala jako custodián jen na oko a jednala při hlasování sama za sebe. S ohledem na to, že program valné hromady je připravován tak, aby s ním akcionáři vyslovili svůj souhlas, pak není podivné, že většina akcionářů dá pokyn k hlasování „*ve všech bodech PRO*“.
96. Dle soudu je rovněž nepochybné, že osoby z JPS na Valné hromadě nejednaly v jednomyslné shodě. Jak je totiž patrné, pak společnosti, které spadají do skupiny JPMorgan Chase většinou nedrží cenné papíry jako koneční vlastníci (zejména Chase Nominees limited, kteří drží největší podíl v účastníkovi a také J.P.MORGAN BANK LUXEMBOURG S.A., která drží druhý největší podíl v účastníkovi). Nadto paní B. Č. zastupovala na Valné hromadě celkem 18 společností, ale příkazů k hlasování přišlo mnohem více (přes 41), je tedy nepravděpodobné, že by některá ze společností spadajících do skupiny JPMorgan Chase hlasovala „sama za sebe“ bez pokynů. Výše uvedené skutečnosti jsou patrné z výročních zpráv a dalších zpráv týkajících se finanční situace subjektů či jejich finančního reportování a také z vyjádření Unicredit a doložených SWIFT příkazů s pokyny klientů pro hlasování na Valné hromadě ze strany Unicredit.
97. Dále je také patrné, že účastník splnil oznamovací povinnost vůči ČNB a to tak, že si nechal dopředu schválit před Valnou hromadou seznam akcionářů a také informoval ČNB o tom, že skupina JPMorgan Chase má v účastníkovi větší podíl na hlasovacích právech. Česká národní banka účastníkovi seznam akcionářů s vysokou „obecnou“ mírou účasti skupiny JPMorgan Chase pravidelně schvalovala, a to jak v roce 2018, tak v roce 2017 a pokračovala tak i v roce 2019. Nadto byla skutečnost, že skupina JPMorgan Chase drží v účastníkovi vysoký podíl na hlasovacích právech obecně znám, což vyplynulo z reportů ze strany účastníka vůči ČNB a mediální zprávy (viz článek z www.w4t.cz). Nelze se tak ztotožnit s tvrzením navrhovatele, že

domnělá účast skupiny JPMorgan Chase je v účastníkovi skrytá před zraky všech včetně ČNB. Dle názoru soudu se jedná o dostatečně známou věc ve světě financí.

98. Navrhovatel se valné hromady nezúčastnil osobně ani v zastoupení. Navrhovatel sice předložil soudu lékařskou zprávu, která měla prokazovat to, že se nemohl ze zdravotních důvodů dostavit na Valnou hromadu. Soud však měl o pravdivosti této zprávy pochybnosti, jelikož z dokazování vyplynulo, že navrhovatel byl u lékaře s potížemi vyžadujícími přísný klid na lůžku dne 24. 8. 2018, avšak již 26. 4. 2018 se zúčastnil prezentace Perry3club, kterou sám vedl jako prezentující osoba. Dne 28. 4. 2019 se pak zúčastnil tenisového zápasu a dne 1. 5. 2018 se zúčastnil cyklistického tréninku. Tyto skutečnosti naznačují, že zdravotní stav navrhovatele rozhodně nebyl tak závažný, jak se píše v lékařské zprávě, kde je uvedeno, že navrhovatel měl mít přísný oddechový režim na lůžku bez vycházek. Dle názoru soudu se tak navrhovatel mohl Valné hromady zúčastnit ev. se mohl minimálně nechat na Valné hromadě zastoupit jinou osobou (ostatně na Valné hromadě byla přítomna advokátka, která zastupuje navrhovatele v tomto řízení, která zde byla za Arca Capital CEE, uzavřený investiční fond, a.s., a také kamarád navrhovatele pan J. G., který zde byl přítomen za PERRY MEDIA s.r.o., pozn. soudu). Nicméně s ohledem na právní posouzení (viz dále) se nepřítomnost navrhovatele na Valné hromadě jeví jako bezpředmětná a soud ji ani podrobněji nezkoumal.
99. Dále z důkazů vyplývá, že se konala Valná hromada účastníka a na ní byl ze strany akcionáře I. S.a podán protest proti všem usnesením Valné hromady, a to z důvodu neusnášení schopnosti valné hromady, které odůvodnil tím, že je zde kvalifikovaná účast společností patřících do skupiny JPS dle zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, která nebyla oznámena ČNB jako dozorovému orgánu nad kapitálovým trhem a trhem úvěrových institucí (dále zjednodušeně i jako „bankovní trh“). V rámci existence kvalifikované účasti, která nebyla nahlášena a odsouhlasena ze strany ČNB, pak dle názoru navrhovatele bylo hlasovací právo společností JPS sistováno a nemohlo tak být započítáno do výpočtu pro usnášení schopnost Valné hromady. Účastníci řízení nezpochybnují průběh Valné hromady ani většinu skutečností, kterou soud zjistil. Jejich spor spočívá především v právní rovině týkající se sistace hlasů a jejich započítání do výpočtu pro usnášení schopnost Valné hromady.

II.3. Důkazy, které nebyly provedeny a k nimž soud nepřihlédl

100. V rámci řízení soud provedl všechny důkazy navržené stranami vyjma profilu A. K. na internetových stránkách LinkedIn.com a stejně tak profil pana J. G., a to z toho důvodu, že tyto důkazy nejsou důležité pro řízení, neboť se v tomto řízení řeší neplatnost valné hromady účastníka a osobní profily těchto osob tak s řízením nesouvisí.
101. Dále nebyly provedeny důkazy, které byly soudu předloženy toliko v anglickém jazyce, jelikož byly nesrozumitelné pro soud a strany řízení s ohledem na odbornost textu. Některé z těchto důkazů pak byly předloženy i s českým překladem soudu opětovně a byly následně provedeny (viz přehled společností, které vlastní skupina JPMorgan v Irsku, výroční zpráva společností Chase nominees limited ze dne 18. 7. 2016, přehled J.P.MORGAN MULTI INCOME FUND ze září 2017, zpráva správní rady J.P.Morgan fondů, JPMorgan fondy – přehled managementu a administrace (tyto důkazy byly předloženy v rámci příloh k č.l. 5, nicméně později byly doloženy s překladem jako přílohy k č.l. 42 a byly provedeny na jednání konaném dne 10. 6. 2020). Nebyly tak provedeny pouze seznamy akcionářů v anglickém jazyce, které dle názoru soudu nebyly důležité pro řízení (viz přílohová obálka k č.l.37).
102. Dále soud neprovedl důkazy navrhované navrhovatelem, a to provedení dotazu na společnosti Chase Nominees limited, J.P. Morgan Ireland (Nominees) Limited, J.P.MORGAN BANK

LUXEMBOURG S.A. a JPMORGAN MULTI INCOME FUND (UK), neboť v daném ohledu by důkazy nemohly přinést nic nového – pokud by byli zjištěni skuteční vlastníci akcií účastníka, pak by se opět mohlo jednat opět o custodiány a soud by takto mohl zjišťovat skutečné vlastníky donekonečna, což by značně protahovalo řízení a oddalovalo rozhodnutí soudu a nadto by ani nebylo zaručeno, že se soud v rozumné době dostane ke skutečným vlastníkům, kteří by nebyli custodiány. Nadto se tento postup jevil jako bezpředmětný i z hlediska právního posouzení (viz dále).

103. Soud rovněž neprovedl důkazy (předložené k č.l. 193,) v anglickém jazyce, které nebyly přeloženy s úředním překladem do českého jazyka. Navrhovatel chtěl prokázat propojení mezi společnostmi Chase Nominees limited, J.P. Morgan Ireland (Nominees) Limited, J.P.MORGAN BANK LUXEMBOURG S.A. a JPMORGAN MULTI INCOME FUND (UK), nicméně toto propojení měl soud za prokázané již v době, kdy byly důkazy předloženy k č.l. 193 zaslány soudu (a to v rámci výročních zpráv atd., které byly soudu předloženy s úředními překlady již dříve a provedeny na jednání dne 16. 10. 2020, přílohy k č.l. 193 byly podány k soudu až dne 24. 6. 2020). Proto soud považoval provedení těchto důkazů za nadbytečné.
104. Soud přihlédl ke všem provedeným důkazům. Zejména k důkazům, které prokazovaly konání valné hromady, podání protestu, kontrolu seznamu akcionářů ze strany ČNB před konáním valné hromady.

III. Právní posouzení

105. Soud se rámci právního posouzení zabýval nejprve aktivní legitimací navrhovatele, a to z pohledu jeho členství v účastníkovi, tak i v rámci zákonné podmínky podání protestu a judikaturního výkladu týkajícího se nutnosti účasti na valné hromadě pro možnost podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení, které na ní bylo přijato. Dále se soud zabýval obsahem protestu a rozsahem návrhu a v neposlední řadě interpretací ustanovení zákona o bankách, zákona o podnikání na kapitálovém trhu a zákona o obchodních korporacích, které jsou stěžejní pro posouzení této věci.

III.1. Aktivní legitimace navrhovatele

III.1.a. Statut akcionáře ke dni konání valné hromady účastníka

106. Soud se nejprve zabýval **oprávněností navrhovatele domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení Valné hromady**. V tomto případě bylo zjištěno, že navrhovatel skutečně byl v daném období akcionářem účastníka, když figuroval v seznamu akcionářů na předmětné valné hromadě a z tohoto důvodu byl aktivně legitimován pro podání protestu dle § 428 odst. 1 z. o. k.

III.1.b. Účast na valné hromadě, možnost dostavení se na valnou hromadu, protest

107. V tomto ohledu musí soud poukázat na recentní judikaturu Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019, odstavce 33 až 35 (citováno z www.nsoud.cz), kde je uvedeno „*Jak se totiž podává z R 9/2020, ustanovení § 424 odst. 1 z. o. k. upravuje jako výjimku z pravidla, podle kterého se akcionář může domáhat vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady toliko z důvodů uplatněných (lhotejno zda jím osobně či jinou oprávněnou osobou) formou protestu, i nepřítomnost akcionáře, který podává návrh podle § 428 z. o. k., na jednání valné hromady. Z důvodové zprávy k návrhu zákona o obchodních korporacích se přitom podává, že úprava protestu sleduje zásadu vigilantiibus iura scripta sunt (bdělým náleží práva) a „zvýšení bezpečnosti vztahů, kdy bude vyšší jistota ohledně platnosti nebo neplatnosti usnesení valné hromady“.* Gramatickým výkladem § 424 odst. 1 z. o. k. by bylo možné dovodit, že možnost domáhat se

vyshlovení neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou bez ohledu na to, zda a které důvody neplatnosti byly uplatněny formou protestu, je otevřena všem akcionářům, kteří se jednání valné hromady - lhostejno proč (z jakých důvodů) - neúčastnili. V důsledku takového výkladu má v řízení podle § 428 z. o. k. akcionář, který se valné hromady neúčastní bez jakéhokoliv důvodu, lepší postavení než akcionář, který se valné hromady zúčastnil a na jejím rozhodování se podílel. Nicméně gramatický výklad představuje toliko prvotní přiblížení se textu právní normy obsažené ve vykládaném ustanovení.

Teleologický výklad § 424 odst. 1 z. o. k. (vycházející z účelu, pro který byl institut protestu upraven) vede k odlišnému závěru než výklad gramatický, a to, že je namístě popsanou výjimku upravenou v § 424 odst. 1 z. o. k. zúžit toliko na akcionáře bdělé, tj. pouze na ty, kteří se valné hromady nezúčastnili z vážných (omluvitelných) důvodů.

*Ke stejnému závěru vede též výklad založený na jedné z hlavních zásad soukromého práva, a to na zásadě rovnosti před zákonem (srov. § 2 odst. 1 a § 3 odst. 3 o. z.). Nejvyšší soud neshledává žádný spravedlivý důvod, pro který by na valné hromadě nepřítomný akcionář měl mít bez dalšího (ve vztahu k oprávnění dovolat se neplatnosti usnesení valné hromady u soudu) lepší postavení než akcionář na jednání valné hromady přítomný (či účastnící se jinak). **Platí proto, že akcionář, bez ohledu na to, zda byl na jednání valné hromady přítomen (či jinak účasten), se může domáhat vyshlovení neplatnosti usnesení valné hromady toliko z důvodů uplatněných (lhostejno zda jím osobně či jinou oprávněnou osobou) formou protestu, ledaže protest nemohl uplatnit z vážného důvodu.** U přítomného (účastnícího se) akcionáře taková situace může nastat především tehdy, nebylo-li možné důvody pro neplatnost usnesení valné hromady na valné hromadě zjistit bez vynaložení nepřiměřeného úsilí či nepřiměřených nákladů. **U nepřítomného akcionáře k tomu může dojít zpravidla tehdy, nemohl-li se jednání valné hromady zúčastnit z vážných (omluvitelných) důvodů.**“*

108. Soud neuvěřil tvrzení navrhovatele, že se nemohl Valné hromady z objektivních důvodů (nepříznivý zdravotní stav) zúčastnit a že nemohl ani nechat zastoupit – tedy dát plnou moc jiné osobě k tomu, aby ho na Valné hromadě zastupovala. Ačkoliv z lékařské zprávy by se mohlo zdát, že zdravotní stav výše uvedené činnosti (účast či udělení plné moci) navrhovateli neumožňoval, pak z důkazů předložených účastníkem vyplývá, že zdravotní stav navrhovatele nebyl tak závažně zasažen, jelikož již po pár dnech byl schopen provozovat jak běžné tak i tělesně náročné činnosti (například se účastnit tenisového turnaje dne 28. 4. 2018). Zdraví navrhovatele bylo tedy k 24. a 25. 4. 2018 minimálně v takovém stavu, že mu umožňovalo předat plnou moc jiné osobě a nechat se tak na valné hromadě alespoň zastoupit.
109. To však nakonec nebylo rozhodující, neboť protest na valné hromadě vznesla jiná oprávněná osoba, a to pan **I. S.** (akcionář 182), který vznesl následující protest: *“Protestující akcionář uplatňuje protest proti všem usnesením řádné valné hromady společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČO 256 72 720 se sídlem Praha 4 – Míchle, Vyskočilova 1422/1a konané dne 25. dubna 2018, tj. zejména*
- *proti usnesení, kterým byl přijat jednací řád valné hromady, proti usnesení, kterým byly voleny orgány valné hromady podle článku 2 Pozvánky a Pořadu jednání valné hromady,*
 - *proti usnesení, kterým byla schválena řádná konsolidovaná účetní závěrka MONETA Money Bank, a.s. sestavená ke dni 31.12.2017,*
 - *proti usnesení, kterým byla schválena řádná individuální účetní závěrka MONETA Money Bank, a.s. sestavená ke dni 31.12.2017,*
 - *proti usnesení, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení zisku MONETA Money Bank, a.s. a*
 - *proti usnesení, kterým byl určen auditor k provedení povinného auditu MONETA Money Bank, a.s. pro účetní rok 2018.*

*Protest akcionář zdůvodňuje tím, že valná hromada nebyla od počátku usnášenischopná, neboť do rozhodného kvóra pro posuzování schopnosti valné hromady se usnášet, **byly započteny i akcie, u nichž nebylo možné vykonávat hlasovací právo** z důvodu absence České národní banky podle zákona č. 21/1992*

Sb., o bankách a z důvodů neoznámení správného podílu na hlasovacích právech osob jednajících ve shodě podle zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.

*Protest akcionář dále zdůvodňuje tím, že i kdyby byla valná hromada usnášeníschopná, výše uvedená usnesení valné hromady **nebyla přijata nadpoloviční většinou hlasů oprávněných hlasovat na valné hromadě, neboť bylo přihlíženo i k akciím, u nichž nebylo možno vykonávat hlasovací právo z důvodu absence souhlasu České národní banky podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách z důvodů neoznámení správného podílu na hlasovacích právech osob jednajících ve shodě podle zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.***

110. Navrhovatel tak mohl, aniž by se sám Valné hromady (ať už osobně či v zastoupení) zúčastnil, napadnout předmětná usnesení Valné hromady na základě protestu pana I. S..
111. Soud podotýká, že logika, kdy se osoba, která se neúčastnila valné hromady má možnost napadnout usnesení valné hromady je zcela v souladu se závěry judikatury Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 10. 2020, sp. zn. 27 Cdo 927/2020, kde je uvedeno, že „*Smysl a účel právní úpravy protestu je dvojitý. **Předně protest plní preventivní funkci, neboť umožňuje, aby valná hromada reagovala na výhrady akcionáře a napravila (je-li to možné) vady, pro které by soud mohl následně vyslovit neplatnost (všech či některých) usnesení valné hromady přijatých na zasedání valné hromady. Současně institut protestu (tím, že omezuje právo akcionářů dovolat se neplatnosti usnesení postupem podle § 428 z. o. k.) dává společnosti relativní jistotu, že může – nejsou-li vzneseny žádné protesty – z přijatých usnesení vycházet (spolehnout se na to, že jejich platnost nebude zpochybněna).*** Protest může být uplatněn kdykoliv v průběhu zasedání valné hromady; je-li to nicméně možné, měl by být uplatněn před hlasováním o návrhu usnesení, jebož se týká, aby společnost mohla na uplatněné výhrady reagovat a případné nedostatky (přichází-li to v úvahu) napravit. Z projevu akcionáře musí být zjevné, že uplatňuje protest, nicméně akcionář není povinen užít podstatné jméno „protest“ či sloveso „protestuji“. Jako každé jiné právní jednání i protest je nutné posoudit podle obsahu (§ 555 odst. 1 o. z.); plyne-li z obsahu přednesu akcionáře, že namítá vady, pro které mohou být (některá či všechna) usnesení valné hromady shledána neplatnými, jde o protest, byť by tak nebyl označen.“ Jak je patrné z tohoto judikátu, tak situace, kdy protest podá jedna osoba a druhá, která se neúčastní valné hromady, pak na základě tohoto protestu podá návrh na vyslovení neplatnosti valné hromady k soudu, nenarušuje smysl a účel právní úpravy protestu, neboť společnost měla možnost provést nápravu protestovaného usnesení přímo na valné hromadě a také může očekávat, že někdo na základě tohoto protestu podá návrh na vyslovení neplatnosti k soudu. Naopak je tomu v případě, že osoba se neúčastní valné hromady bez omluvitelného důvodu a pak bez omezení podáním protestu podá návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, takovýto postup narušuje smysl a účel právní úpravy protestu, neboť společnost nemá možnost provést nápravu na valné hromadě a ani nemá jistotu ohledně toho, co může být později proti usnesením namítáno, či že se vůbec někdo chystá valnou hromadu napadnout – o takový případ se však v tomto řízení nejednalo.
112. Lze souhlasit s argumentací navrhovatele, že akcionář měl podat protest ohledně usnášeníschopnosti ihned na začátku Valné hromady, ze smyslu a účelu protestu totiž vyplývá, že by měl být sdělen ve chvíli, kdy lze ještě napravit závadný stav. Podání protestu směřující proti usnášeníschopnosti valné hromady ve chvíli, když valná hromada již celá v podstatě proběhla je dozajista nežádoucí. Z pohledu soudu by se tak mohlo jednat o rozpor s dobrými mravy či opožděný protest, kdy opožděnost spočívá v tom, že protest musí být podán před přijetím daného rozhodnutí. Nicméně, s ohledem na to, že v tomto případě nebylo možné danou skutečnost přímo na valné hromadě jakkoliv napravit, pak soud nepovažuje podání protestu týkajícího se usnášeníschopnosti až na konci valné hromady za tak závažný prohřešek, aby na jeho základě nemohla být vyslovena neplatnost usnesení účastníka přijatých na Valné hromadě.

III.2. Obsah protestu, rozsah návrhu

113. Na základě protestu pana I. S. mohl pak návrhovač napadnout **v rámci svého návrhu** z následujících důvodů, a to v rozsahu protestu, tedy konkrétně z důvodů:
- a. **neusnášeníschopnosti** kvůli neoznámení správného podílu na hlasovacích právech a s tím spojeným neudělením souhlasu České národní banky z důvodu existence kvalifikované účasti dle zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu a absence souhlasu ČNB (hlasovací práva byla sistována),
 - b. **přijetí usnesení** méně než polovinou hlasů, jelikož byly započítány hlasy, u kterých nebylo možné vykonávat hlasovací právo kvůli absenci České národní banky z důvodu existence kvalifikované účasti dle zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu a absence souhlasu ČNB (hlasovací práva byla sistována).
114. Toto vymezení protestu je tak určující pro další posuzování věci. Pro jiné věci, než ty které byly uplatněny v protestu nelze přihlížet a soud k nim tak ani nepřihlížel (k tomu blíže viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019, odstavce 28 až 31).
115. V daném případě je tak potřeba v kontextu návrhu, jenž je limitován obsahem protestu uplatněným na předmětné valné hromadě, zejména zjistit, zdali došlo k tomu, že nebyl dán souhlas České národní banky a předmětná hlasovací práva tak neměla být zohledněna jak při počítání usnášeníschopnosti Valné hromady, tak při počítání kvora pro hlasování. Jak vyplynulo ze skutkových zjištění (viz výše).

III.3. Výklad § 412 odst. 2 z. o. k.

116. V § 421 odst. 2 z. o. k. je uvedeno, že „*Při posuzování schopnosti valné hromady se usnášet se nepřiblíží k akcím nebo vydaným zátižným listům, s nimiž není spojeno hlasovací právo, nebo pokud nelze hlasovací právo **podle tohoto zákona** nebo stanov vykonávat; to neplatí, nabudou-li tyto dočasně hlasovací práva.*“. Navrhovatel se domnívá, že do kvora pro usnášeníschopnost valné hromady je zapotřebí nezahrnovat hlasy, jež jsou sistovány na základě zákona o bankách. Účastník pak je toho názoru, že nelze do kvora pro usnášeníschopnost započítat hlasy, které jsou sistovány na základě jiného zákona, než zákona o obchodních korporacích dle dikce § 412 odst.2 z. o. k., kde je uvedeno „*pokud nelze hlasovací právo podle tohoto zákona vykonávat*“.
117. Z § 1 odst. 1 z. b. vyplývá, že bankou může být toliko akciová společnost se sídlem v ČR. Úprava usnášeníschopnosti akciových společností je uvedena v § 412 odst. 1 z. o. k. (zákon o bankách v tomto ohledu žádnou speciální úpravu neobsahuje). V § 412 odst. 1 z. o. k. je uvedeno „*Valná hromada je schopna se usnášet, pokud jsou přítomni akcionáři vlastníci akcie, jejichž jmenovitá hodnota nebo počet přesahuje **30 % základního kapitálu**, ledaže stanovy určí jinak.*“. Dispozitivní zákonná úprava v § 412 odst. 1 z. o. k. umožňuje, aby si banka zvolila jiný způsob kvora pro usnášeníschopnost. Tento závěr podporuje i odborná literatura „*Ustanovení § 412 odst. 1 umožňuje, aby stanovy upravily kvorum odlišně, aniž (na rozdíl od § 185 odst. 1 ObchZ) zakladatele či společnost omezuje v tom, zda budou požadovat účast vyšší, či naopak nižší, než určuje § 412 odst. 1. Stanovy mohou usnášeníschopnost valné hromady také vázat nikoliv na dosažení určitého podílu na základním kapitálu, ale například na dosažení určitého podílu na celkovém počtu hlasovacích práv všech akcionářů.*“ (viz ŠUK, Petr. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. Zákon o obchodních

korporacích. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020, s. 828.). Účastník si ve čl. 12 odst. 1 stanov ze dne 12. 4. 2016 (NZ 191/2016) zvýšil kvorum pro usnášenischopnost z 30 % dle § 412 odst. 1 z. o. k. na 50 %. Nic však nenaznačuje, že by si účastník jinak modifikoval kvorum pro usnášenischopnost, než toliko zvýšením kvora.

118. Z § 426 písm. d) z. o. k. pak vyplývá, že hlasovací právo nemůže akcionář vykonávat i v případě, kdy tak stanoví jiný právní předpis. Tímto předpisem je dozajista i zákon o bankách. Byť by se mohlo zdát, že § 412 odst. 2 z. o. k. zapovídá, že by do kvora pro usnášenischopnost mohly být započítány i hlasy, které jsou sistovány dle jiného právního předpisu. Smyslem úpravy obsažené v § 412 odst. 2 z. o. k. je to, aby bylo kvorum počítáno z těch akcií, se kterými je spojeno hlasovací právo. Opačný výklad by nedával smysl, kdy by kvorum bylo počítáno i z osob, které hlasovat nemohou, neboť pak by zde mohl být například jen jeden minoritní akcionář s hlasovacím právem, který by ale nemohl nic odsouhlasit, jelikož by jeho hlasy nepředstavovaly většinu z přítomných (většina akcionářů by byla bez hlasovacího práva). Smyslem a účelem usnášenischopnosti je především, aby bylo zřejmé, z jakého počtu akcií se počítá „nadpoloviční většina přítomných“. V tomto ohledu tak lze přisvědčit navrhovateli, že zákon o obchodních korporacích zohledňuje při počítání usnášenischopnosti i hlasovací práva sistovaná dle jiného právního předpisu. K tomuto závěru se pak kloní i někteří autoři odborné literatury „d) v jiných případech stanovených zákonem o obchodních korporacích nebo jiným právním předpisem, s tím, že omezení výkonu hlasovacího práva podle písmen b) až d) se vztahuje i na akcionáře, kteří jednají s akcionářem, jenž nemůže vykonávat hlasovací právo, ve shodě (to neplatí v případě, kdy všichni akcionáři jednají ve shodě). V případě uvedeném pod písmenem d) jde tedy o jakousi sběrnou kategorii, kam bude možno zařadit všechny situace, kdy zákon (nikoliv však nutně jen zákon o obchodních korporacích) akcionáři výslovně upírá možnost hlasovat (např. § 309 odst. 1, § 319 odst. 2, § 500 odst. 3, § 526, 529, § 533 odst. 2, § 536 odst. 3 ZOK). K tomu srov. dále např. § 20 odst. 13 a § 20a odst. 1 písm. a) zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, § 26 odst. 1 a § 44 odst. 1 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, § 10c odst. 3 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, atd. (viz JANOŠEK, Vladimír. Dohody o výkonu hlasovacích práv, akcie bez hlasovacích práv, sistace hlasovacích práv akcionáře (nejen) na základě ujednání stanov. Obchodněprávní revue, 2016, č. 4, s. 109-118).

III.4. Výklad § 20, § 20a zákona o bankách – sistace hlasovacího práva ex lege či na základě rozhodnutí orgánu dozorujícího bankovní trh

119. S ohledem na výše uvedené se soud zabýval interpretací § 17a, 20 a 20a zákona o bankách. Je především otázkou, zda v případě, že dojde k nabytí kvalifikované účasti na bance bez předchozího souhlasu příslušného orgánu, či jejímu zvýšení dochází k odejmutí hlasovacího práva ex lege dle § 20 odst. 3 z. b., jak tvrdí navrhovatel, či k odejmutí práv je zapotřebí, aby hlasovací právo odejmula ČNB svým rozhodnutím a ze zákona k jeho sistaci automaticky nedochází, jak tvrdí účastník.
120. V tomto ohledu je potřeba zmínit, že ustanovení § 17a, 20 a 20a z. b. byla přijata zejména s ohledem na právní akty Evropské Unie, a to konkrétně na základě **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU** ze dne 26. 6. 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (dále i jako „**CRD**“, zkratka Capital requirements directive) a je nutno ji chápat v kontextu **Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013** ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále i jako „**CRR**“, zkratka

Capital requirements resolution) a **Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013** ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (dále i jako „**ECBD**“ – Evropská centrální banka dohled). O provázanosti § 20 z. b. a CRD se zmiňuje například komentář k § 20 z. b. v ASPI „*Předmětné ustanovení je transpozicí čl. 22 až 27 směrnice CRD IV a vychází z předpokladu, že důležitým nástrojem kontroly státu nad bankami je kontrola jejich akcionářské struktury. Proto zákon stanoví, že nabytí určitého podílu na bance vyžaduje souhlas ČNB.*“. To, že tyto předpisy dopadají na banky nacházející se v rámci EU, vyplývá z čl. 1 a čl. 3 odst. 1 bod 1 CRD, čl. 4 odst. 1 bod 1 CRR a čl. 4 odst. 1 písm. c) ECBD (dopadají na úvěrové instituce), potažmo z čl. 15, ostatně v rámci problematiky kvalifikovaných účastí takto prezentuje i dopad těchto ustanovení na bankovní sektor i přímo ECB na svých stránkách (viz např. <https://www.bankingsupervision.europa.eu/about/ssmexplained/html/qh.cs.html>).

121. V rámci výše uvedených právních předpisů EU se vytváří rámec dohledu na bankami a účastmi v nich drženy. Nově schvaluje bankovní licence a nabytí či zvýšení kvalifikované účasti v bankách Evropská centrální banka (dále i jako „**ECB**“), o tom svědčí například článek 15 ECBD, kde je uvedeno, že „1. *Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. c), veškerá oznámení nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci usazené v zúčastněném členském státě nebo veškeré související informace se předloží vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, v němž je úvěrová instituce usazena, v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech, na základě aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.*
2. *Vnitrostátní příslušný orgán navrhované nabytí posoudí a předloží ECB oznámení a návrh na rozhodnutí o souhlasu nebo nesouhlasu s daným nabytím, založený na kritériích stanovených v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a to nejméně deset pracovních dní před uplynutím příslušné lhůty pro posouzení, uvedené v příslušných právních předpisech Unie, a poskytne ECB pomoc v souladu s článkem 6.*
3. **ECB rozhodne, zda s nabytím nesouhlasit na základě hodnotících kritérií stanovených v příslušných právních předpisech Unie a v souladu s postupem a během lhůt pro hodnocení v nich stanovených.**“. V tomto ohledu tak lze uvést, že faktický dohled nad zvyšováním kvalifikovaných účastí v bankách usazených v členských státech EU nyní vykonává ECB a to na základě předběžného prověření nabytí účasti orgánem dohledu bankovního trhu ve státě, kde je banka usazena. Jedná se o tzv. integrované rozhodnutí, kdy domovský dohlížející orgán předběžně prověří a posoudí žádost o zvýšení kvalifikované účasti v bance, avšak sám o povolení nerozhoduje - veškeré materiály i se svým stanoviskem předá ECB, která nakonec rozhodne o tom, zda zvýšení kvalifikované účasti povolí. Tento mechanismus je i blíže popsán ve Stanovisku Generálního advokáta Manuela Campos Sánchez-Bordony předneseného dne 27. 6. 2018 ve věci C-219/17- Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) proti Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS), dále i jako „**Stanovisko**“, kde je uvedeno, že „80. **Prostřednictvím (povinného) povalování kvalifikovaných účastí má být zajištěno, aby do bankovního sektoru vstoupily pouze takové fyzické nebo právnické osoby, které neohrozí jeho řádné fungování. Posuzování má za cíl zejména ověřit, že navrhovaný nabyvatel požívá dobré pověsti a nezbytně nutné finanční solventnosti, aby organizace, v níž má být účast nabyta, nadále splňovala obezřetnostní požadavky, které jsou na ni kladeny. Posuzování přispívá také k předcházení tomu, aby operace byla financována ze zdrojů pocházejících z protiprávních činností.**
81. *Článek 2 bod 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu odkazuje na definici „kvalifikované účasti“ v čl. 4 odst. 1 bodě 36 nařízení (EU) č. 575/2013(47). Takovou „kvalifikovanou účastí“ se rozumí „přímá nebo nepřímá kapitálová investice do podniku, která představuje 10 % či více kapitálu nebo hlasovacích práv nebo která dává možnost podstatně ovlivňovat řízení tohoto podniku“.*
82. **Článek 22 směrnice CRD IV stanoví, že pro nabytí či zvýšení kvalifikovaných účastí je potřebné předepsané povolení. Všechny orgány dohledu v Unii, a to jak členských států, které jsou součástí bankovní unie, tak těch, které nejsou, musí dodržet povolovací řízení.**“ a dále také, že „**ECB konkrétně vykonává svou kontrolní pravomoc nad nabyváním a zvyšováním kvalifikovaných účastí tak, jak ji**

upravuje článek 15 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ve spojení s články 85 až 87 nařízení o rámci jednotném mechanismu dohledu. Na řízení, které je nutno za tím účelem vést, se podílí ECB jako orgán, který rozhoduje, a vnitrostátní příslušné orgány jako instance pověřené přípravou rozhodnutí.

91. Řízení probíhá následujícím způsobem:

- **žadající instituce předkládá oznámení o nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti vnitrostátnímu příslušnému orgánu, jímž je orgán toho členského státu, v němž má sídlo instituce, v níž má být nabyta účast;**
- **vnitrostátní příslušný orgán sdělí ECB, že obdržel oznámení o záměru nabytí nebo zvýšení kvalifikovanou účast, nejpozději pět pracovních dnů od potvrzení přijetí oznámení od žadatele.** Řízení nelze ukončit, dokud nebudou poskytnuty požadované informace. Proto musí žadatelé zajistit, aby jejich žádosti byly kompletní a správně strukturované. Pokud první kontrola žádosti odhalí chybné údaje nebo nesrovnalosti, vnitrostátní příslušný orgán, který žádost obdržel, žadatele ihned vyzve, aby učinil patřičné změny;
- **jakmile je žádost podána a je potvrzena úplnost jejího obsahu, vnitrostátní příslušný orgán, který žádost obdržel, ECB a případně další dotčené vnitrostátní příslušné orgány provedou doplňující posouzení.** Cílem tohoto posuzování je zajistit, aby všechny zainteresované strany byly důkladně seznámeny s obchodním modelem a jeho životaschopností, a pro tyto účely uvede všechna kritéria definovaná vnitrostátní i unijní právní úpravou;
- **vnitrostátní příslušný orgán předloží ECB návrh rozhodnutí s tím, že rozhodne o soublasu nebo nesoublasu s nabytím nebo zvýšením kvalifikovaných účastí.** Od této chvíle je konečné rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti výlučně odpovědností ECB. Pokud dospěje k závěru, že žádost je třeba zamítnout nebo že je namístě uložit dodatečné podmínky, žadatel má právo být vyslechnut;
- **rozhodnutí, jímž se řízení končí, přísluší ECB, která uplatní běžný postup pro přijímání rozhodnutí v oblasti bankovní unie, který je zakotven v čl. 26 odst. 6 a 8 nařízení o jednotném mechanismu dohledu:** Rada dohledu ECB předloží kompletní návrh rozhodnutí Radě guvernérů a rozhodnutí se považuje za přijaté, pokud Rada guvernérů nevznesla námitku ve lhůtě, která nepřekročí deset dnů;
- **jakmile je konečné rozhodnutí přijato, ECB je oznámí žadateli.** Je-li nabytí zamítnuto nebo se navržený nabyvatel domnívá, že jej rozhodnutí nějakým způsobem poškozuje, může požádat o přezkum rozhodnutí Správní revizní komisi ECB, jejíž úkoly jsou zakotveny v článku 24 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.“

122. Z výše uvedeného je tak patrné, že povolení k nabytí kvalifikované účasti v bance vydává ve finále ECB na základě prověření a vyjádření ČNB. Nicméně členským státům stále zůstává povinnost provést šetření a případně uvalit sankce za nedodržení daných postupů. Tím je například postih za neohlášení nabytí kvalifikované účasti, či jejího zvýšení. O tom pojednává článek 66 CRD, kde je uvedeno v odstavci 1 písm. c), že „**Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy obsahovaly správní sankce a jiná správní opatření, přinejmenším pokud jde o přímé či nepřímé nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci nebo další přímé či nepřímé zvýšení takové kvalifikované účasti v úvěrové instituci, v důsledku něhož podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu dosáhne prahových hodnot uvedených v čl. 22 odst. 1 nebo je překročí nebo se tím úvěrová instituce stane dceřinou společností, aniž by o tom byly písemně informovány příslušné orgány úvěrové instituce, v níž má být nabyta nebo zvýšena kvalifikovaná účast, během lhůty pro posouzení nebo přes nesoublas příslušných orgánů, v rozporu s čl. 22 odst. 1.**“ a v článku 66 odstavci 2 písm. f) je uvedeno „**Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 správní sankce a jiná správní opatření, která lze použít, zahrnovala alespoň pozastavení hlasovacích práv akcionáře nebo akcionářů odpovědných za porušení uvedená v odstavci 1.**“ Z tohoto znění směrnice je naprosto zřejmé, že státy měly zajistit pozastavení hlasovacích práva jakožto **správní sankci**, kterou budou uplatňovat v rámci svého dohledu dozorovým orgánem bankovního trhu. **Pokud by zákonodárce nastavil sankci svou povahou jakožto soukromoprávní – tedy pozastavení výkonu hlasovacích práva ex lege bez ohledu na rozhodnutí správního orgánu, pak je jeho výklad směrnice v tomto ohledu nesprávný a odporuje smyslu a účelu směrnice.**

123. Je potřeba vnímat smysl a účel dohledu tak, jak je vnímán ze strany EU a dozorových orgánů. Zejména totiž ony mají povinnost dohlížet nad tím, kdo se na bankovním trhu pohybuje. Zejména ony mají povinnost prověřovat subjekty, které na tento trh vstupují, nabývají kvalifikovanou účast na bance či ji zvyšují. Pokud by na bankovní trh vstoupil subjekt, který by nebyl dostatečně prověřen, pak je to vinou regulátora a ten pak musí přijmout určitá opatření. **Vše však podléhá dohledu, realizovaným skrze povolení a zákazy regulátora. Není možné v rámci regulace bankovního trhu stanovit sankci neplatnosti hlasů ex lege v rámci soukromého práva. V takovém případě by byla povinnost dohledu přenášena namísto na regulátora trhu na civilní soudy, což je v rozporu se smyslem a účelem evropské úpravy.** Odpovědnost za situaci na trhu je uvedena i v čl. 25 Preambule směrnice CRD „**Odpovědnost za dohled nad finančním zdravím úvěrových institucí a zvláště nad jejich platební schopností na konsolidovaném základě by měla spočívat na jejich domovských členských státech. Dohled nad bankovními skupinami v Unii by měl být předmětem úzké spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu.**“.
124. O povaze sistace hlasů jakožto veřejnoprávní sankce pak není pochyb ani v rámci judikatury Ústavního soudu ČR, kdy konkrétně v nálezu ze dne 2. 10. 2008, sp. zn. III. ÚS 2111/07, je uvedeno vyjádření ČNB k povaze sankce sistace hlasovacího práva v rámci nabytí kvalifikované účasti. Byť se v daném případě jedná o vyjádření k nabytí kvalifikované účasti na základě zákona o podnikání na kapitálovém trhu, pak je potřeba uvést, že význam kvalifikované účasti dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu a dle zákona o bankách je totožný, a to zabránit účasti a výkonu hlasovacího práva, jehož výše je již významná, ve společnostech či bankách nedůvěryhodným osobám. To ostatně vyplývá z podobnosti § 20 odst. 3 písm. b) zákona o bankách „*Osoba nebo osoby jednající ve shodě musejí předem oznámit svůj záměr a mít souhlas České národní banky ke zvýšení kvalifikované účasti na bance tak, že dosáhne nebo překročí 20 %, 30 % nebo 50 %.*“ a § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu „*Osoba, která dosáhne nebo překročí podíl na všech hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) ve výši 1 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 500000000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 3 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 100000000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 40 %, 50 % nebo 75 %, nebo sníží svůj podíl na všech hlasovacích právech pod tyto hranice, oznámí tuto skutečnost emitentovi a České národní bance. Toto oznámení lze učinit v jazyce anglickém. Povinnost podle věty první má také osoba, která disponuje podílem podle věty první na hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) v okamžiku, kdy jsou jim vydávány akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl na tomto emitentovi poprvé přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu.*“.
125. Podobná je i sankce uvedená v § 20 odst. 13 z. b. „*Nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti na bance nebo její ovládnutí bez předchozího souhlasu České národní banky nemá za následek neplatnost právního jednání, na základě kterého k těmto změnám v účastech na bance došlo, avšak hlasovací práva spojená s takto nabytou účastí nesmějí být vykonávána, a to do doby udělení tohoto souhlasu.*“ a § 122 odst. 6 z. p. k. t. „*Nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v odstavci 1 nemá za následek neplatnost právního jednání, na základě kterého došlo k nabytí nebo zvýšení účasti na emitentovi, avšak hlasovací práva spojená s takto nabytou účastí nesmějí být vykonávána, a to do doby splnění oznamovací povinnosti.*“.
126. Je tak patrné, že ustanovení § 20 z. b. a § 122 z. p. k. t. mají stejný smysl a účel (byť jedno se uplatní v rámci dohledu nad kapitálovým trhem a druhém nad bankovním trhem) a tím pádem by měly mít i stejnou mechaniku sankce (nadto vychází i v některých aspektech ze stejného evropského předpisu, viz dále). S ohledem na výše uvedené je pak namístě zmínit i samotný text výše uvedeného nálezu Ústavního soudu ČR, který řešil případ, kdy nabytá osoba kvalifikovanou účast na společnosti bez předchozího souhlasu Komise pro cenné papíry a kdy jí nebyl udělen ani následný souhlas. V takovém případě se uplatnila sistace hlasovacího práva, k čemuž Ústavní

soud ČR uvedl, že „*Ústavní soud nemohl přisvědčit ani názoru stěžovatelky, že napadeným rozhodnutím byla protiústavně dotčena ve svém právu vlastnit majetek a v právu věc (tj. akcie) užívat, protože jí prý byly její akcie rozhodnutím Komise pro cenné papíry de facto bez nábrady vyvlastněny. Ústavní soud se ztotožňuje s výše uvedeným stanoviskem České národní banky, že zákaz výkonu hlasovacích práv, spojených s předmětnými akciemi, je svou povahou veřejnoprávní sankcí, vyplývající ze zákona; nejde proto o protiústavní omezení vlastnického práva.*“ I závěry Ústavního soudu ČR tak podporují tezi, že sistace hlasovacího práva v rámci veřejnoprávního dohledu ČNB nenastává ze zákona, ale toliko v případě, kdy je shledáno ze strany dozorového orgánu, že určitá osoba nabyla kvalifikovanou účast v daném subjektu bez předchozího souhlasu ČNB a ani v rámci následného souhlasu jí tento nebyl udělen a bylo tedy **ze strany dozorového orgánu shledáno, že je zde neoprávněné nabytí kvalifikované účasti**. Jediným rozdílem, který je zde mezi zákonem o podnikání na kapitálovém trhu a zákonem o bankách je, že v případě kapitálového trhu se jedná o sdělení, které může být uvedeno i po dané změně kvalifikované účasti, zatímco u banky je vyžadován souhlas ČNB a to dopředu (před nabytím kvalifikované účasti). Nicméně princip dohledu je v obou případech totožný – chránit kapitálový a bankovní trh před tím, aby se na něm nadměrně nepodílely nedůvěryhodné osoby. Je otázkou do jaké míry se zde dá mluvit o rozhodnutí ČNB ohledně nabytí kvalifikované účasti, když je zde koncentrace dohledu nad nabytím kvalifikovaných účastí u ECB, nicméně princip smysl ochrany je jasný – je potřeba souhlasu dozorového orgánu.

127. Výše uvedený postup, kdy by soud v rámci soukromoprávního řízení zkoumal, zda byly hlasy společností JPS platné či neplatné tak v souladu se smyslem a účelem evropských právních předpisů dle názoru soudu není možné. To se odráží i v tom, že navrhovatel požaduje po soudu, aby prověřil, zda se v případě osob Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited a J. P. Morgan Multi Income Fund jedná o porušení ohlášení a získání povolení pro nabytí kvalifikované účasti na účastníkovi. Takovéto zjištění a posouzení případných následků však náleží ČNB – tedy dozorovému orgánu českého bankovního trhu (a pak také ECB, které náleží případné samotné schválení). To vyplývá i ze *Společných obecných pokynů k obezřetnostním posuzování nabytí nebo zvyšování kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru*, označované jako JC/GL/2016/01 (dále i jako „**Pokyny**“, dostupné jsou na stránkách ČNB v českém překladu). Ty upravují v článku 6 posuzování nabytí nepřímé účasti na bance. Pro posuzování účasti jsou zde stanovena dvě kritéria a to kritérium kontroly (viz bod 6.3 Pokynů) a multiplikační kritérium (viz bod 6.6 Pokynů). ČNB pak multiplikační kritérium ve veřejných konzultacích odmítla jako náklady a neefektivní kritérium posuzování nepřímé účasti, neboť takto mohou být jako osoby s nepřímou kvalifikovanou účastí označeny i osoby, které nemají vliv na banku (blíže viz Joint Guidelines – Compliance Table, JC/GL/2016/72 dostupný na stránkách EBA nebo v poznámce pod čarou v komentáři C.H.Beck k §17 a z. b., číslo poznámky pod čarou 351, viz SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, CUNÍK, Tomáš. In: SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, SÝKORA, Pavel, CUNÍK, Tomáš. Zákon o bankách. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 415.). V článku 6 pokynů je i stanovena povinnost osob, které nabydou či plánují nabytí kvalifikovaný nepřímý vliv bance, aby tuto skutečnost ČNB oznámili (viz např. bod 6.3. a bod 6.7 Pokynů). **Je tak patrné, že civilní soud nemůže kvalifikovanou účast přezkoumávat, neboť není dohledovým orgánem, kterému danou pravomoc svěruje právo EU nebo české právo. Také civilní soud ze své pozice nemá k dané činnosti potřebné informace na rozdíl od ČNB, která průběžně vykonává dohled nad daným segmentem trhu a pro účely zjištění kvalifikované účasti disponuje interními mechanismy a mechanismy stanovenými na úrovni EU, skrze které je schopna odhalit kvalifikovanou účast v konkrétním subjektu.**
128. V tomto ohledu lze tak uzavřít, že § 20 odst. 13 z. b. tak, jak ho interpretuje navrhovatel, neodpovídá znění CRD a také jejímu smyslu a účelu, který je v ohledu dohledu zmíněn například

v odstavci 3 Preambule CRD „*Obecné obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 doplňují individuální požadavky, o kterých rozhodují příslušné orgány v důsledku svého průběžného dohledu nad každou jednotlivou úvěrovou institucí a investičním podnikem. Škála těchto požadavků na dohled by měla být mimo jiné stanovena v této směrnici a příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy. Pokud jde o tyto individuální požadavky, které se týkají likvidity, měly by příslušné orgány brát mimo jiné v úvahu zásady stanovené v pokynech Evropského výboru orgánů bankovního dohledu ze dne 27. října 2010 o rozložení nákladů a přínosů likvidity.*“, z něž je patrné, že orgány, které jsou dle směrnice povinny ukládat opatření v souvislosti s dohledem, jsou dozorové orgány bankovního trhu a také je z něj patrné, že by daná opatření měla být vždy ukládána dozorovým orgánem. Úprava § 20 odst. 13 z. b. v jejím současném znění dle interpretace navrhovatele tuto funkci dozorovému orgánu v podstatě odjímá a uvádí, že by se nemělo přihlížet k hlasům v případě, že je zde neprávem nabytá kvalifikovaná účast a to až do doby, než orgán dozoru vydá povolení k nabytí dané účasti. Pokud dozorový orgán žádné rozhodnutí ohledně kvalifikované účasti nevydá, pak dle interpretace navrhovatele je oprávněn kvalifikovanou účast zkoumat soud v rámci soukromoprávního sporu. Tento závěr není dle názoru soudu správný, což je patrné i z tohoto případu, kdy účastník před konáním valné hromady zaslal seznam akcionářům dozorovému orgánu, ten s ním vyslovil souhlas – tedy v rámci své dozorčí činnosti průběžně přezkoumal seznam akcionářů (a jejich účasti v účastníkovi), ale dle výkladu § 20 odst. 13 z. b. ze strany navrhovatele by měl soud zkoumat i přes tento postup účastníka a dozorového orgánu (ČNB), zda nejsou splněny podmínky proto, aby společnosti Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited a J. P. Morgan Multi Income Fund, nemohly vykonávat svá hlasovací práva na valné hromadě účastníka. Výše uvedené názory navrhovatele zcela popírají funkci dozorového orgánu bankovního trhu a přenáší hodnocení nepřímé účasti v bance na soudy a zároveň vůbec neváže sankci (pozastavení hlasovacího práva) na rozhodnutí dozorového orgánu (ČNB), což je zcela v rozporu se smyslem a účelem směrnice. Nadto soud by v takovém případě musel dle mechanismů pro regulátory trhu přezkoumávat kvalifikované účasti a pátrat po konečných vlastnících, což by situovalo soud v podstatě do role ČNB.

129. Soud připomíná, že v případě, že je české právo v rozporu s právem EU je soud povinen dát přednost evropskému právu před národní (českou) úpravou, jelikož Soudní dvůr Evropské unie zakotvil zásadu nadřazenosti v případu Costa v. Enel ze dne 15. července 1964. V tomto případě Soudní dvůr prohlásil, že zákony vydané evropskými institucemi je zapotřebí začlenit do právních řádů členských států, které se jimi musejí řídit. Evropské právo má proto přednost před vnitrostátními právními předpisy. Pokud je tak vnitrostátní právní předpis v rozporu s evropským předpisem, musejí orgány členského státu uplatnit ustanovení evropské. Vnitrostátní právní předpisy se tímto ani nezrušují, ani neodvolávají, ale jejich závaznost je pozastavena (blíže viz <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114548>). V případě, že je dané ustanovení přijato na základě práva EU (směrnice či nařízení), pak je potřeba ho vykládat eurokonformně (viz nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. I. ÚS 387/20).
130. **V daném případě soud dospěl k závěru, že ustanovení § 20 odst. 13 z. b. není v rozporu s právem EU, nicméně je potřeba výkladem dovodit, že se aplikuje toliko v případě, kdy ČNB shledá porušení zákona, a to skrze správní rozhodnutí.** Je tak potřeba odmítnout interpretaci daného ustanovení tak, jak ji vykládá navrhovatel, a vyložit § 20 odst. 13 z. b. na základě právních pramenů, na základě kterých byl přijat do právního řádu ČR, a to na základě práva EU – konkrétně čl. 66 směrnice CRD, kde se hovoří o správní sankci. Kontrola ČNB v případě konání valné hromady probíhá již preventivně, a to skrze schválení seznamu akcionářů před konáním valné hromady. Již na základě této kontroly by měla být ČNB schopna odhalit případné pochybení v nahlašování kvalifikované účasti (a to zvláště za situace, kdy o dané účasti píše i veřejně tisk – viz článek z www.w4t.cz) Pokud by se přeci jen stalo, že by neoprávněné

nabytí kvalifikované účasti neodhalila, pak se v případě dané valné hromady uplatní § 20 odst. 13 z. b. a valná hromada proběhne, nicméně hlasovací práva akcionářů, kteří nezískali souhlas ČNB s nabytím kvalifikované účasti, jsou sistována, ale to až poté, co ČNB rozhodne o tom, že je zde osoba, která nabyla kvalifikovanou účast bez jejího souhlasu. Z pohledu § 20 odst. 13 z. b. jde tak o sankci, která se aktivuje až po rozhodnutí ČNB zpětně a postihuje akcionáře, který (většinou) vědomě jednal tak, že vykonával svá práva, aniž by nahlásil kvalifikovanou účast a zajistil si souhlas s jejím nabytím.

131. **Lze si představit, že ČNB provádí kontrolu v rámci valné hromady ve dvou rovinách. První je *ex ante* kontrola před samotným konáním valné hromady.** K tomu ČNB uvádí v tiskovém vyjádření ze dne 23. 11. 2000 „*Oprávnění České národní banky schvalovat před konáním valné hromady seznamy akcionářů s tím, že bez schválení seznamu se valná hromada nesmí konat, je zcela relevantní cestou k eliminaci vlivu nežádoucích akcionářů před konáním valné hromady.*“ (text dostupný z <https://www.cnb.cz/cs/verejnost/servis-pro-media/autorske-clanky-rozhovory-s-predstaviteli-cnb/Navrh-novely-zakona-o-bankach-je-plne-slucitelny-s-evropskym-pravem>). Pokud by nebyl dán souhlas se seznamem akcionářů, pak se nemůže valná hromada konat. Pokud by se však i přesto konala, pak na ní nesmí kvalifikovaný akcionář vykonávat svá hlasovací práva, a to v souladu s § 20 odst. 13 z. b. Ustanovení § 20 odst. 13 z. b. tak působí dříve, než ČNB rozhodne dle § 20a odst. 1. Ustanovení § 20a odst. 1 totiž působí pouze *pro futuro* – zpětná působnost v tomto konkrétním ustanovení není zakotvena - proto je zde ustanovení § 20 odst. 13 z. b., které je doplňkem k § 20a odst. 1 z. b. s tím, že vzhledem k rozhodnutí dle § 20a odst. 1 působí v podstatě „retroaktivně“ – na jeho základě nebude moci protiprávně jednajícím akcionářem banky vykonávat své hlasovací právo na valné hromadě, a to ještě předtím, než ČNB stačí zareagovat skrze rozhodnutí dle § 20a odst. 1 z. b. **Druhá je kontrola průběžná, která bude vzhledem ke konání valné hromady v případě udělení souhlasu se seznamem akcionářů v podstatě *ex post*, tedy lze předpokládat, že kdyby došlo k tomu, že by kvalifikovaná účast v bance či její zvýšení zůstalo před ČNB skryto a ona vyslovila i přes jeho existenci souhlas se seznamem akcionářů, pak by následně mohla postupovat dle § 20a odst. 1 z. b. a vyslovit, že zde závadný stav existoval již v době konání valné hromady.** V obou případech by však aplikace § 20 odst. 13 z. b. vyžadovala ze strany ČNB konstatování, že zde v době konání valné hromady byl závadný stav – že by zde byl akcionář jehož hlasovací právo bylo na valné hromadě sistováno skrze neoprávněné nabytí či zvýšení kvalifikované účasti na bance dle § 20 odst. 13 z. b.
132. **Z důkazů vyplynulo, že ČNB vyslovila se seznamem akcionářů před konáním Valné hromady souhlas a doposud nebylo ze strany ČNB vysloveno, že zde bylo neoprávněné nabytí kvalifikované účasti a seznam akcionářů je i nadále ze strany ČNB schvalován, pak lze konstatovat, že zde hlasovací práva společností JPS nebyly na valné hromadě sistována a hlasování tak proběhlo v souladu se zákonem** co se hlasovacího práva společností JPS v kontextu § 20 odst. 13 z. b. týče, jelikož jiné aspekty Valné hromady či hlasovacího práva soud nezkoumal. Nadto postihy za porušení povinností regulátora trhu by měly spadat do kontrolní činnosti regulátora a jakékoliv pochybení v tomto ohledu (nezjištění nabytí či zvýšení kvalifikované účasti v bance) by měly dopadat „na hlavu“ regulátora, který má účinné nástroje k nápravě závadného stavu (viz výše). Nelze přehlédnout, že dohled na bankami a kapitálovým trhem je veřejnoprávním a nikoliv soukromoprávním institutem. **Jelikož zákon o bankách upravuje celkově veřejnoprávní regulaci bankovního sektoru, pak si lze těžko představit, že by sankce v něm obsažené nastávaly bez rozhodnutí správního orgánu (zde ČNB), stejně jako si nelze představit, že by se pokuty za přestupky uděloval ex lege bez rozhodnutí správního orgánu.**
133. ČNB si nadto musela být vědoma toho, že je zde možná kvalifikovaná účast společnosti Chase & Co., neboť se jednalo o obecně známou věc, která byla i medializována (viz již zmiňovaný

novinový článek z www.w4t.cz) a vyšší účast měla tato společnost na účastníkovi již v době úpisu akcií, což zmiňuje i odborná literatura [viz SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, CUNÍK, Tomáš. § 4 In: SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, SÝKORA, Pavel, CUNÍK, Tomáš. Zákon o bankách. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 120. „Podle smyslu lze dovodit, že se v tomto požadavku nejedná o akcionáře banky, ale ve fázi řízení o licenci se tímto spojením rozumí 20 největších akcionářů nebo zakladatelů žadatele o bankovní licenci. Pokud by stejný podíl mělo více osob (například by byl kapitál v žadateli rozdělen na 100 akcií, každá upsána jinou fyzickou osobou), máme za to, že posuzování podléhají všechny, neboť nelze spravedlivě určit, která z nich by měla být posuzována, a všechny mají stejný vliv. **V případě bank podobná situace v ČR běžně nenastává, ale po IPO banky Moneta měla účast přesahující 10 % (necelých 20 %) pouze Chase Nominees Limited, která zjevně ndrží akcie pro sebe, ale pro další beneficienty, a je tedy možné, že u této banky žádná osoba s kvalifikovanou účastí nebyla. Pro již existující a povolené banky ale požadavek na posuzování 20 největších akcionářů neplatí, ten se v zákoně o bankách týká jen fáze před udělením licence (přestože podle čl. 14 odst. 3 in fine CRD by se měl uplatňovat soustavně i po udělení licence)“].**

134. Určité pochyby o § 20 odst. 13 z. b. a pravidlech v něm obsaženým vyslovila v minulosti i odborná literatura viz SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, CUNÍK, Tomáš. § 20 [Akcie banky; posuzování kvalifikované účasti na bance]. In: SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, SÝKORA, Pavel, CUNÍK, Tomáš. Zákon o bankách. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 430. „Zákon o bankách konstruuje systaci akcionářských práv jako automatickou ve všech případech, kdy podíl na bance nebyl nabyt zcela v souladu s požadavky zákona. CRD však ponechává na členských státech, aby samy určily, jaká opatření k zamezení nežádoucího stavu jejich úřady přijmou. **Pouze pro případy, kdy delikvent nabyl podíl na bance proti výslovnému stanovisku orgánu dohledu, jsou členské státy povinny přistoupit k pozastavení hlasovacích práv, pokud ovšem nezvolí liberálnější přístup, podle něhož se taková osoba může účastnit valných hromad a vykonávat na nich svá hlasovací práva, nicméně její hlasy mohou být ex post prohlášeny za neplatné (pravidelně v případech, kdy bude přijaté rozhodnutí shledáno jako nesouladné s principy řádného a obezřetného vedení banky).** Česká právní úprava se tedy již v tomto ohledu jeví ve světle směrnice jako poměrně invazivní.“. Ve světle výše uvedeného výkladu se však právní úprava § 20 odst. 13 z. b. jeví jako přijatelná. Její aktivace se váže buďto k nesouhlasu ČNB s nabytím kvalifikované účasti, která může být vyjádřena implicitně i v nesouhlasu se seznamem akcionářů – pokud je důvodem nesouhlasu nabytí kvalifikované účasti na bance, v takovém případě je naplněna podmínka teorie – že systace probíhá na základě nabytí kvalifikované účasti přes nesouhlas ČNB (resp. ECB). Následně, pokud ČNB rozhodne dle § 20a odst. 1 z. b. až po konání valné hromady o tom, že je zde stav a rozhodne dle § 20a odst. 1 z. b. s tím, že zde závadný stav byl již v době rozhodnutí konání valné hromady, pak účinky § 20 odst. 13 z. b. nastávají zpětně od okamžiku rozhodnutí dle § 20a odst. 1 z. b. – tedy je splněna podmínka – že (zde tedy implicitně na základě zákona) jsou hlasy ex post prohlášeny za neplatné. Obdobně by se postupovalo již v případě odepření dodatečného souhlasu s nabytím kvalifikované účasti. Daný výklad je tak i v souladu s právní teorií, byť dle názoru soudu se systace hlasovacích práv vztahuje i na případy, kdy byla účast nabyta nikoliv přes nesouhlasné stanovisko dozorového orgánu, ale i v případě, že byla nabyta bez vědomí dozorového orgánu a nesouhlasné stanovisko dohledového orgánu by bylo vysloveno až později. K tomu lze dodat, že jiné interpretace je nutno odmítnout v rámci eurkonformního výkladu (viz výše). V případě, že by bylo české právo nakonec shledáno v rozporu s evropským právem, pak by muselo být uplatněno právo evropské před českým a závěry soudu obsažené v tomto rozhodnutí by zůstaly stejné.

III.5. Výklad § 17a zákona o bankách – výpočet kvalifikované účasti v případě custodiánů

135. Lze se ztotožnit s tvrzením navrhovatele, který uvádí, že nabytí kvalifikované účasti či její zvýšení by mělo být regulátorem kontrolováno a postihováno v případě, že není nahlášeno a není získán souhlas regulátora. V tomto ohledu je tvrzení navrhovatele v souladu s článkem 66 CRD.
136. Navrhovatel však přehlíží logiku výpočtu kvalifikované účasti dle evropského práva, zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Navrhovatel je toho názoru, že se v daném případě má přistupovat k postihu vždy na základě dosažení určité procentuální účasti osob v dané bance bez jakéhokoliv dalšího zkoumání. Nicméně přehlíží, že ochranná opatření mají zabránit především tomu, aby na banku vykonávaly vliv osoby, které nejsou spolehlivé, nedostatečně důvěryhodné atd. (viz text Stanoviska, ve kterém byl řešen případ, kdy Siliu Berlusconi nebylo umožněno získání kvalifikované účasti na bance kvůli jeho předchozímu odsouzení za daňový trestný čin). Co se týče kvalifikované účasti, je zcela zřejmé, že je smyslem a účelem úpravy, aby osoba, která má kvalifikovanou účast v bance byla prověřena právě co se její schopnosti, důvěryhodnosti a dalších vlastností týče. Hrozbou je v tomto ohledu vliv dané osoby na rozhodování banky. Do hranice pro kvalifikovanou účast není vnímána daná osoba jako hrozba pro ovlivnění rozhodování banky. V tomto ohledu tak navrhovatel přehlíží, že v případě, kdy jsou hlasy (akcie) drženy jednou osobou, ale ta je drží toliko pro své klienty jakožto custodian, **a hlasovací právo vykonávají jednotliví klienti custodiana**, pak tyto obavy postrádají smysl, neboť vliv na banku vykonává mnoho osob a nikoliv jedna osoba dle vlastního uvážení. Tak je tomu i v tomto případě. K potvrzení tohoto závěru došlo jak ze strany Unicredit, která potvrdila, že osoby Chase Nominees Limited, J. P. Morgan Bank Luxembourg S.A., J. P. Morgan Ireland (Nominees) Limited a J. P. Morgan Multi Income Fund, jsou custodiány a z jejich strany přišly desítky příkazů pro hlasování. Dále tato informace byla potvrzena i ze strany ČNB, která si je možné účasti JPMorgan Chase & Co. vědoma (ostatně soud se jí na danou věc přímo zeptal usnesením ze dne 31. 5. 2019, č.j. 74 Cm 85/2018-68, ale uvedla, že z jejího pohledu jí nejsou známy skutečnosti, které by zakládaly podezření z neoprávněného nabytí kvalifikované účasti.
137. Výše uvedenému výkladu svědčí například i další evropské právní předpisy. Například CRD uvádí v článku 27 v rámci zjišťování kvalifikované účasti *„Při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast uvedená v článcích 22, 25 a 26, se zohledňují hlasovací práva uvedená v článcích 9, 10 a 11 směrnice 2004/109/ES a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.“*, tedy odkazuje na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (dále i jako „**STT**“, zkratka Směrnice „o transparentnosti trhu“). Konkrétně je odkazováno na články 9, 10 a 12 této směrnice. V čl. 9 odstavcích 1 a 4 této směrnice je uvedeno, že *„1. Domovský členský stát zajišťuje, aby v případě, že akcionář nabude nebo pozbude akcie emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu a jsou s nimi spojena hlasovací práva, oznámil tento akcionář emitentovi podíl na hlasovacích právech emitenta, který tento akcionář drží v důsledku nabytí nebo pozbytí v případě, že tento podíl dosáhne, přesáhne nebo klesne pod prahové hodnoty 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % a 75 %. Hlasovací práva se vypočítají na základě všech akcií, s nimiž jsou hlasovací práva spojena i v případě, že je jejich výkon pozastaven. Kromě toho se tato informace uvede rovněž ve vztahu ke všem akciím stejné třídy, s nimiž jsou spojena hlasovací práva.“*
- 4. Tento článek se nevztahuje na akcie nabyté za vyhradným účelem zúčtování a vypořádání v obvyklém krátkém vypořádacím cyklu, ani na správce držící akcie v rámci své funkce správce, pokud tito správci mohou vykonávat hlasovací práva spojená s těmito akciemi pouze podle příkazů daných písemně nebo elektronickými prostředky.“* Je tak zřejmé, že pokud je někdo pouze custodiánem za situace, kdy hlasovací právo k akciím vykonává (prostřednictvím custodiána) toliko jeho klient, pak se tyto hlasy nezapočítávají do výpočtu kvalifikované účasti na bance.

138. Výše uvedené právní předpisy EU promítl český zákonodárce do zákona o bankách, konkrétně do § 17a odst. 4 písm. f) argumentací *a contrario* „Pro účely výpočtu kvalifikované účasti na bance se započítávají i podíly na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech, které osoba uvedená v § 20 odst. 3 spravuje, obhospodařuje nebo jsou u ní uloženy, **jestliže jí nebyly vlastníkem uděleny zvláštní pokyny týkající se hlasování.**“: Pokud daná osoba obhospodařuje cenné papíry, ale jsou jí dávány pokyny pro hlasování, pak se hlasovací právo z takovéto účasti v bance nezapočítává do výpočtu pro kvalifikovanou účast v bance.
139. K výše uvedeným závěrům se kloní i odborná literatura, viz. PIHERA, Vlastimil. § 20 In: PIHERA, Vlastimil, SMUTNÝ, Aleš, SÝKORA, Pavel. Zákon o bankách. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 184. „Vymezení pojmu kvalifikovaná účast obsahuje § 17a odst. 1 a 3 až 9 (srov. komentář ke tomuto ustanovení). Osoby s kvalifikovanou účastí se posuzují už rámci udělování bankovní licence – viz § 4 odst. 5 písm. c). Podle § 20 odst. 3 musí následně každý, kdo zamýšlí, at' sám nebo jedním ve shodě, získat na již existující bance kvalifikovanou účast nebo svoji kvalifikovanou účast zvýšit tak, že dosáhne nebo překročí práh 20 %, 30 % a 50 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv banky, nebo kdo zamýšlí banku ovládnout, získat nejdříve souhlas ČNB. Zákon (poněkud nadbytečně) upřesňuje, že z hlediska otázky, zda je v daném případě posuzovaná osoba v postavení osoby ovládající banku, není rozhodující, zda vykonává hlasovací práva či nikoli – rozhodující je zde možnost jejich výkonu.]“.

III. 6. K výkladu § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu – sistace hlasovacího práva *ex lege* či na základě rozhodnutí orgánu dozorujícího kapitálový trh

140. Ustanovení § 122 z. p. k. t. vychází ze směrnice STT (která již byla změněna např. Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004, ale zůstává stále v platnosti) jak ostatně uvádí i důvodová zpráva k tomuto zákonu „Z obchodního zákoníku se přebírá úprava oznamovací povinnosti osoby, která má podíl na hlasovacích právech společnosti, jejíž akcie jsou přijaté k obchodování na oficiálním trhu v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie. Tato povinnost je dále doplněna a upřesněna. Osoba, která v důsledku nabytí podílu na hlasovacích právech společnosti, jejíž akcie jsou kótované, dosáhne nebo překročí zákonem stanovené podíly na hlasovacích právech této společnosti, má povinnost tuto skutečnost oznámit této společnosti a Komisi pro cenné papíry. Stejná povinnost platí pro snížení stanovených podílů pod uvedené hranice. Sankcí za nesplnění oznamovací povinnosti o dosažení nebo překročení stanovených podílů je zákaz výkonu hlasovacích práv, u nichž nebyla splněna oznamovací povinnost. Tím není dotčeno oprávnění Komise pro cenné papíry uložit osobě, která nesplnila svou oznamovací povinnost, opatření k nápravě nebo pokutu.“

Na rozdíl od dosavadní úpravy v obchodním zákoníku se snižuje počet hranic, jejichž dosažení a překročení je nutné oznamovat, stejně jako snížení podílů pod tyto hranice. **Původní úprava stanovila velký počet hlášených hranic podílů nad rámec požadovaný směrnicí 2001/34/ES. Nová úprava je v souladu nejen s touto směrnicí, ale i s nově připravovanou směrnicí o transparentnosti a navíc stanoví povinnost hlásit nabytí 3 %, 40% a 95% podílu na hlasovacích právech v návaznosti na znění § 181, § 66a odst. 5 a § 183b odst. 1 písm. a) obchodního zákoníku.**

Směrnice 2001/34/ES ukládá emitentovi povinnost uveřejňovat jemu oznámené skutečnosti o dosažení či překročení stanovených hranic podílů na něm nebo snížení těchto podílů pod tyto hranice, ale zároveň umožňuje, aby členský stát povinnost uveřejňování svěřil jiné osobě. Zákon této možnosti využívá a povinnost uveřejňovat uvedené skutečnosti v České republice ukládá Komisi pro cenné papíry. Podle zákona o cenných papírech uveřejňuje podíly na hlasovacích právech Středisko cenných papírů, nově však tato povinnost nemůže být uložena centrálnímu depozitáři, neboť se jedná o soukromý subjekt. Návrh zákona také využívá možnosti dané touto směrnicí a umožňuje Komisi pro cenné papíry, aby na žádost emitenta z důvodů stanovených zákonem neuveřejňovala získané podíly na emitentovi. Jedná-li se o emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na oficiálním trhu burzy cenných papírů se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, má oznamovací povinnost ke veřejnosti v tomto členském státě tento emitent.“. Jedná se tak rovněž o veřejnoprávní kontrolu – zde na

kapitálovém trhu namísto bankovního trhu, kterou vykonává správní orgán – v případě ČR se jedná o ČNB (dříve dohled vykonávala Komise pro cenné papíry).

141. Co se týče **výpočtu kvalifikované účasti** dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu a dle zákona o bankách, pak ten bude totožný, neboť nařízení CRD v čl. 27 odkazuje na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, kterou se mění právě směrnice STT. Obě ustanovení tak v tomto ohledu vycházejí ze stejné úpravy (pozměněné směrnice STT) a soud tak zde již nebude opakovat, co uvedl o výpočtu kvalifikované účasti výše a jen poznamená, že do výpočtu kvalifikované účasti se nezapočítávají ty cenné papíry, které daná osoba drží vlastním jménem pro jinou osobu s tím, že hlasovací právo vykonává přes držitele cenného papíru jeho skutečný vlastník (tedy cenné papíry držené custodianem pro jiné osoby). Ostatně § 17a odst. 4 písm. f) z. b. má v podstatě svůj shodný protějšek zakotvený v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu, konkrétně v § 122 odst. 2 písm. e) „*Pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 se do podílu na všech hlasovacích právech emitenta započítají i hlasovací práva z investičních nástrojů, které osoba uvedená v odstavci 1 spravuje, obhospodařuje nebo jsou u ní uloženy, **jestliže jí nebyly vlastníkem uděleny zvláštní pokyny týkající se hlasování.***“ Je tak jasné, že ani v případě zákona o podnikání na kapitálovém trhu neshledal soud systaci hlasovacího práva na předmetné valné hromadě ani porušení pravidel nahlášení kvalifikované účasti společností ze skupiny JPMorgan Chase.
142. Jak je patrné z výše uvedeného výkladu, výše uvedené principy dohledu a systace hlasovacích práv jakožto správní (veřejnoprávní) sankce se uplatní toliko na základě rozhodnutí, ev. stanoviska, dohledového orgánu kapitálového trhu, který je v případě zákona o podnikání na kapitálovém trhu rovněž Česká národní banka. Soud již výše uváděl podobnost § 20 z. b. a § 122 z. p. k. t. Je zcela jasné, že **mechanika sankcí a systace hlasovacího práva v případě neoznámení nabytí kvalifikované účasti** je zde stejná jako v případě zákona o bankách – jedná se o postih na základě veřejnoprávního předpisu a tudíž i veřejnoprávní sankce, kterou musí uložit správní orgán (zde ČNB). V daném případě by tak mohlo být hlasovací právo systováno pouze v případě, že by Česká národní banka vyslovila názor, že došlo k neoprávněnému nabytí kvalifikované účasti v bance, resp. v subjektu, jehož akcie jsou obchodovány na regulovaném trhu. To se však nestalo. Sankce v případě zákona o podnikání na kapitálovém trhu se řídí v rámci evropského práva čl. 97 směrnice STT, který není v případě sankcí tak konkrétní jakožto čl. 66 směrnice CRD, a stanoví pouze obecně, že „*Členské státy stanoví vhodné sankce pro případy, kdy fyzické nebo právnické osoby a obchodní společnosti uvedené v čl. 85 odst. 1 nedodrží ustanovení této kapitoly.*“ Z logiky věci však plyne, že v případě, kdy hrozí zneužití hlasovacího práva, je jeho systace vhodnou sankcí. To ostatně potvrzuje svou vnitřní logikou i směrnice CRD, která je v tomto ohledu mnohem novější, než směrnice STT. Lze opět zmínit nález Ústavního soudu ČR ze dne 2. 10. 2008, sp. zn. III. ÚS 2111/07, která se týkal právě sankce za neudělení následného souhlasu s nabytím kvalifikované účasti, kdy stěžovateli vadila zejména systace jeho hlasovacího práva, a ve kterém je uvedeno, že „*Ústavní soud nemohl přisvědčit názoru stěžovatelky, že napadeným rozhodnutím byla protiústavně dotčena ve svém právu vlastnit majetek a v právu věc (tj. akcie) užívat, protože jí přj byly její akcie rozhodnutím Komise pro cenné papíry de facto bez náhrady vyvlastněny. Ústavní soud souhlasí se stanoviskem České národní banky, že **zákaz výkonu hlasovacích práv, spojených s předmětnými akciemi, je svou povahou veřejnoprávní sankcí, vyplývající ze zákona; nejde proto o protiústavní omezení vlastnického práva.***“ – právní věta citována z ASPI.
143. Lze poukázat i na to, že ohlašovací povinnost byla původně uvedena v obchodním zákoníku v § 183d, kdy ale byla později zák. č. 257/2004 Sb., přesunuta do zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Byla tedy přesunuta ze soukromoprávního předpisu (byť tehdy ještě obsahoval obchodní zákoník i právo rejstříkové – tedy právo veřejné) do předpisu veřejnoprávního. Důvodová zpráva zák. č. 257/2004 Sb., k tomu uvádí „*Hlášení podílů na akciové společnosti, která má*

kótované akcie, se vypouští z obchodního zákoníku, neboť je nově upraveno v ZPKT. Důvodem je skutečnost, že se jedná o harmonizační ustanovení vyplývající ze Směrnice EU, která je v gesci Ministerstva financí. Tato povinnost patří do ZPKT také systematicky, protože ZPKT upravuje sankce za porušení ohlašovací povinnosti.“. Je tedy patrné, že daná kontrola a sankce spadají do veřejného práva.

144. Soud pak nezohledňoval směrnici Evropského parlamentu a Rady(EU) 2017/828 ze dne 17. 5. 2017 a prováděcí provádění nařízení Komise (EU) 2018/1212 ze dne 3. 9. 2018, neboť nařízení nabylo účinnosti až po konání Valné hromady a směrnice byla implementována do z. p. k. t. až zákonem č. 204/2019 Sb., který byl vydán dne 24. 7. 2019, tedy rovněž po dni konání Valné hromady. Nadto z dané směrnice vyplývá, že by měla posilovat práva akcionářů v tom ohledu, že akcionáři budou mít větší přehled o osobách skrývajících se za majetkovými účty, nicméně nemění principy sankcionování kvalifikované účasti v případě zákona o bankách a zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

III.7. Jednání ve shodě dle § 78 z. o. k.

145. Z § 78 odst. 1 a odst. 2 písm. b) z. o. k., které bylo v argumentaci účastníků řízení rovněž zmiňováno, vyplývá, že jednáním ve shodě je jednání dvou nebo více osob nakládajících hlasovacími právy za účelem ovlivnění, ovládnutí nebo jednotného řízení obchodní korporace. Osoby jednající ve shodě plní své povinnosti z toho vyplývající společně a nerozdílně. Má se za to, že osobami jednajícími ve shodě jsou: ovládnutá a ovlivněná osoba. Nicméně bylo prokázáno, a tak vyvráceno, že tyto osoby jako jeden celek nejednají a pouze zprostředkovávají dané obchody. V daném případě totiž bylo na základě dokumentů – pokynů k hlasování na Valné hromadě zjištěno, že za 4 osoby spadající do skupiny JPMorgan Chase & Co. bylo podáno celkem **44 hlasovacích lístků** s pokyny k hlasování na Valné hromadě. Tedy za tyto osoby hlasovalo 44 různých držitelů hlasovacích lístků, což svědčí o tom, že výše uvedené 4 osoby ze skupiny JPMorgan Chase & Co. nemohou samy jednat ve shodě na základě vůle ovládnutí osoby - JPMorgan Chase & Co., jak tvrdí navrhovatel. Z pohledu soudu tak je vyvrácena domněnka uvedená v § 78 z. o. k.

III.8. Možná aplikace § 260 o. z.

146. S ohledem na to, že nebyly shledány podmínky pro vyslovení neplatnosti napadených usnesení přijatých na Valné hromadě, pak se soud ani nemusel zabývat tím, zdali se uplatní § 260 o. z. či nikoliv.
147. V rámci soukromoprávního pohledu lze podotknout, že s ohledem na možnou závažnost narušení kapitálového trhu či bankovního sektoru by zřejmě neoprávněný výkon hlasovacího práva bylo potřeba brát jako závažné porušení zákona, a to vyjma případů, kdy by se nehlasovalo o zcela nedůležitých věcech. Hlasování o schválení účetní závěrky, rozdělení zisku a auditu tak důležitého tržního subjektu jakým je banka, nepatří mezi zcela nedůležitá rozhodnutí, ale aplikace § 260 o. z. záleží vždy na konkrétní případu. Nicméně, jak soud uváděl výše, v daném případě spadá oblast bankovníctví pod dohled regulátora bankovního trhu (ČNB) a sistace je zde ve světle evropské judikatury vázána na jeho správní rozhodnutí. Je to dáno tím, že regulátor bude mít větší přehled o dění na trhu a bude lépe znát subjekty trhu a může tak lépe dovodit, zda je v bance přítomna kvalifikovaná účast či nikoliv. Daná sistace hlasovacího práva pak náleží ČNB a jejímu správnímu rozhodnutí a nikoliv soudům. Nadto dohled na udělováním souhlasu s nabytím kvalifikované účasti v bance či jejího zvýšení náleží dnes již ECB (k rozdělení pravomocí soudů a ECB viz blíže **Stanovisko**).

IV. Možná ingerence soudu v rámci nabytí kvalifikované účasti

148. Soud závěrem ještě poukazuje na rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018. - Silvio Berlusconi a Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) v. Banca d'Italia a Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS). Věc C-219/17., 62017CJ0219, kde je uvedeno, že „Podstatou otázky položených předkládajícím soudem, které je třeba posoudit společně, je, zda musí být článek 263 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soudy vykonávaly přezkoumání legality aktů o zahájení řízení, přípravných aktů nebo nezávazného návrhu, jež přijaly vnitrostátní příslušné orgány v rámci postupu upraveného v člancích 22 a 23 směrnice CRD IV, v čl. 4 odst. 1 písm. c) a článku 15 nařízení o SSM, jakož i v člancích 85 až 87 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu, a zda se odpověď na tuto otázku liší, je-li k vnitrostátnímu soudu podána zvláštní žaloba na neplatnost pro tvrzené porušení překážky věci rozsouzené založené rozhodnutím vnitrostátního soudu.

Na úvod je třeba upřesnit účinky zapojení vnitrostátních orgánů do takového procesu, o jaký jde ve věci v původním řízení, jenž vede k přijetí unijního aktu, na rozdělení pravomocí mezi unijní soudy a soudy členských států.

V této souvislosti je třeba připomenout, že článek 263 SFEU svěřuje Soudnímu dvoru Evropské unie výlučnou pravomoc k přezkoumání legality aktů přijatých unijními orgány, k nimž patří i ECB.

Případné zapojení vnitrostátních orgánů do procesu vedoucího k přijetí takových aktů nemůže zpochybnit jejich kvalifikaci jako unijních aktů, pokud akty přijaté vnitrostátními orgány představují jednu fázi postupu, v němž unijní orgán jako jediný vykonává pravomoc k přijetí konečného rozhodnutí, aniž je vázán přípravnými akty nebo návrhy vnitrostátních orgánů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2007, Švédsko v. Komise, C-64/05 P, EU:C:2007:802, body 93 a 94).

V takovém případě, kdy unijní právo nemá za cíl zavést rozdělení dvou pravomocí, a to vnitrostátní pravomocí a pravomocí Unie, které by měly odlišné cíle, ale naopak zavádí výlučnou rozhodovací pravomoc unijního orgánu, je totiž na unijním soudu, aby na základě své výlučné pravomoci k přezkoumání legality unijních aktů podle článku 263 SFEU (obdobně viz rozsudek ze dne 22. října 1987, Foto-Frost, 314/85, EU:C:1987:452, bod 17) rozhodl o legalitě konečného rozhodnutí přijatého dotčným unijním orgánem a ke zajištění účinné soudní ochrany zúčastněných přezkoumal případné vady, kterými jsou stíženy přípravné akty nebo návrhy vnitrostátních orgánů, jimiž by mohla být dotčena platnost tohoto konečného rozhodnutí.“ Z výše uvedeného vyplývá, že v rámci rozhodování o povolení k nabytí kvalifikované účasti je čistě v rukou ECB a národní soudy do jejího rozhodnutí ani nemohou zasahovat či ho jinak přezkoumávat. Orgány státních dohledů nad bankovním trhem (v ČR je to ČNB) mají jen podpůrnou činnost – provádí kontrolu a předkládají ECB podklady k rozhodnutí i se svým názorem na danou věc. Státní orgány pak ukládají toliko sankce v případě porušení pravidel pro nahlašování kvalifikované účasti – sankční správní rozhodnutí. Případné rozhodnutí o nabytí kvalifikované účasti může být napadnuto toliko u unijního soudu.

IV. Závěr

149. Z výše uvedeného je tak patrné, že navrhovatelem tvrzené nedostatky konání valné hromady v případě předmětné valné hromady nebyly zjištěny.
150. Soud dovodil, že § 20 odst. 3 z. b. je nutno interpretovat v souladu s evropským právem tak, že sankce v podobě sistace hlasovacího práva nastává až rozhodnutím o nabytí neoprávněné kvalifikované účasti v dané bance na základě rozhodnutí správního orgánu – ČNB. V daném případě udělila ČNB před konáním Valné hromady souhlas se seznamem akcionářů a nadto musela o angažovanosti Chase Nominees Limited v účastníkovi vědět, když se jednalo o veřejně

známou informaci, o které psal tisk, či dokonce byla zmiňována i v odborné literatuře viz SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, CUNÍK, Tomáš. § 4 In: SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, SÝKORA, Pavel, CUNÍK, Tomáš. Zákon o bankách. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 120. „...*V případě bank podobná situace v ČR běžně nenastává, ale po IPO banky Moneta měla účast přesahující 10 % (necelých 20 %) pouze Chase Nominees Limited...*

151. Ze zákona soudu nevyplývá jakákoliv povinnost vést vedle regulátora bankovního trhu další šetření týkající se kvalifikované účasti skupiny JPMorgan Chase & Co. v účastníkovi. Proto soud dále ani takto nepostupoval. Z logiky právních předpisů Evropské unie vyplývá, že potencionální podněty na nedostatečnou činnost dohledu nad bankovním trhem by měly být zasílány přímo regulátorovi (ČNB) či ev. ECB. Dohled nad bankovním trhem a kapitálovým trhem spadá pod regulátora (ČNB), který je za situaci na daném trhu také zodpovědný.
152. Soud rovněž dospěl k závěru, že dané osoby ze skupiny JPMorgan Chase byly toliko custodiány cenných papírů (akcií účastníka), kteří nevykonávali hlasovací právo spojené s akciemi, ale vykonávali ho toliko osoby, pro které tyto custodiáni drželi cenné papíry. Uplatnila se tak výjimka z výpočtu kvalifikované účasti obsažená v § 17a odst. 4 písm. f) z. b. a v § 122 odst. 2 písm. e) zákona o podnikání na kapitálových trzích a ani ze strany soudu nebyla v tomto ohledu shledány protiprávnost v rámci absence souhlasu ČNB s nabytí kvalifikované účasti, neboť kvalifikované účast zde nebyla shledána. Ostatně i skutečnost, že se jedná v případě společností JPS zmiňuje také i odborná literatura viz SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, CUNÍK, Tomáš. § 4 In: SMUTNÝ, Aleš, PIHERA, Vlastimil, SÝKORA, Pavel, CUNÍK, Tomáš. Zákon o bankách. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 120. „...*V případě bank podobná situace v ČR běžně nenastává, ale po IPO banky Moneta měla účast přesahující 10 % (necelých 20 %) pouze Chase Nominees Limited, která zjevně nedrží akcie pro sebe, ale pro další beneficienty, a je tedy možné, že u této banky žádná osoba s kvalifikovanou účastí nebyla...*“.
153. Zákon o bankách je veřejnoprávním předpisem, kdy sankce v něm stanovené nastávají toliko na základě rozhodnutí správního orgánu. Uplatnění sankce v rámci veřejnoprávního předpisu ex lege bez rozhodnutí správního orgánu nepovažuje soud za přípustné.

V. Náklady řízení

154. V souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 a 4 z. ř. s. má účastník řízení, který byl ve věci plně úspěšný právo na náhradu nákladů řízení proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěšný nebyl. V tomto ohledu má tak účastník nárok na náhradu 100 % nákladů řízení proti navrhovateli, jelikož byl ve věci zcela úspěšný.
155. Účastník byl v řízení zastoupen advokátem, který učinil celkem 14 úkonů v souladu s § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., a to (i) převzetí věci, (ii) vyhotovení 10 podání ve věci samé, a to ze dne: 27.8.2018, 10.10.2018, 22. 11. 2018, 16.7.2019, 22.8.2019, 20.4.2020, 31.8.2020, 20.10.2020, 21.12.2020 a 15.2.2021 (viz č.l. 11, 22, 45, 87, 116, 165, 201, 221, 234 a 257 spisu) a (iii) účast na jednání dne 10. 6. 2020, 9.9.2020 a 3.2.2021 (viz č.l. 183, 206 a 241 spisu).
156. Odměna za jeden úkon právní služby činí v souladu s § 7 a § 9 odst. 4 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., 3 100 Kč za jeden úkon, celkem tedy za 14 úkonů 43 400 Kč a k tomu v souladu s § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., režijní paušál ve výši 300 Kč za úkon, celkem tedy 4 200 Kč. Za odměnu a režijní paušál tak náleží účastníkovi celkem částka 47 600 Kč a k tomu i DPH (viz § 13 odst. 13 o.s.ř.) ve výši 21 %, tedy celkem **57 596 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dní od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 8. března 2021

JUDr. Lenka Macák Dolejšová v. r.
samosoudkyně